

நறுந்தமிழ்

பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

International Journal of Narunthamizh

தொகுதி 1 / பகுதி 1

ஜனவரி 2026

(Volume 1/ Issue 1)

January 2026

All's square Publication Mahalakshmi Nagar,
church cross street, Selaiyur, Chennai- 7

Editorial Board 2026 -2029

Editor in Chife

Dr. A. Irudhayaraj

(Research Supervisor & Convener)

Dr.P.Gubendiran

(Research Supervisor & Convener)

Dr.S.Priya

(Research Supervisor & Convener)

Assistant Professor, Department of Tamil, VISTAS, Chennai - 600117

Chife Executive Editor

Dr. S. Murugan @ Sudalai

Principal , Einstein College of arts and science ,

Seethaparpanallur, Tirunelveli - 627 012.

Tamil Nadu State. India.

Email ID: smsudalai@gmail.com Mobile No: 9944640763

Associate Editing& Ideating

Dr. M. ELANGO VAN

(Research Supervisor & Convener)

M.A.,M.Phil.,Ph.D.,DIL, M.Sc. Psyc.,

Associate Professor, Department of Tamil

R.K.M.Vivekanantha College, Mylapore.Chennai 04.

9444025197 dr.elangovanm@gmail.com

Journal Web Design and Technical Support

Mr. Inbarusu – Animation

Editorial Board Members

Dr.D.Mohandass M.A.,M.A(LINGS)., M.Phil.,Ph.D.,PGDCA.
Asst.Prof , Department of Tamil, Presidency, College Chennai-05
Tamil Nadu State. India.
Email ID: mohan.sl@velsuniv.ac.in
Mobile No : 9884467446,

Dr.S.P. Srinivasan M.A.,M.A (LINGS).,B.Ed., M.Phil.,Ph.D.,
Associate Professor, Department of Tamil,
University College, Palayam, Thiruvananthapuram – 695002.
Kerala State. India.
Email ID: spsvetri@gmail.com
Mobile No : 9446011434

Dr.Santhana Karthikeyan
Associate Professor& head
Department of Psychology PresidencyCollege Chennai-05.
Mobile No: 8825937211.

Mr. S.Kalai M.A., M.Phil.,Ph.D.,
Associate Professor, Department of Visco& Animation, VISTAS, Chennai - 600117.
Tamil Nadu State. India.

Dr.N. Sulochana
Assistant Professor, Dept. of Tamil language & linguistics, International Institute of tamil studies Chennai-113
Mobile No: 9789609591

Dr.P. Geetha
Assistant professor department of Tamil
Nehru Arts and science college (Autonomous),
Thirumalayampalayam, coimbatore -641105. India.
Mail ID ; geethajeganathan14@gmail.com
Mobile No: 9788244940.

ISBN: 978-93-5810-640-4

Eezhavaani Novelist, Poet. Film director,
Ramakirishna school lane, Palaali road, Kondavil, Jaffna,
Srilanka.

Email ID: Poovarashimedia@gmail.com, eezhavani@gmail.com

Mobile No: 0094 761687077

K.. Mohamed Hidayathullah,

Dubai.-UAE

Email ID: muduvaihidayath@gmail.com

Mobile No: +971-50-5196433.

எங்களை பற்றி

அன்புள்ளங்களுக்கு வணக்கம்.

பழமைவாய்ந்த தமிழ் மக்கள் வாழும் தமிழக மண்ணிலிருந்து வெளிவரும் நறுந்தமிழ் பன்னாட்டு ஆய்விதழ் உலக மக்கள் அனைவரையும் அன்புடன் வரவேற்கிறது. நறுந்தமிழ் பன்னாட்டு ஆய்விதழ் ஆண்டுக்கு நான்கு முறை சனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர் ஆகிய திங்களில் வெளிவரும் என்பதை அன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

தமிழர் இனம் உலகில் தொன்மை வரலாறு பெற்ற இனங்களுள் ஒன்று. இதற்குத் தெளிவான சான்றுகள் பல உண்டு. தமிழக வரலாறு, தமிழர் வரலாறு, தமிழ்மொழி வரலாறு என இன்று வரை பல அறிஞர் பெருமக்களால் பலவாறு ஆய்வு செய்யப்பட்டு ஆய்வு முடிவுகள் வெளிவந்துள்ளன. இந்த ஆய்வுகளுக்குத் தமிழக வரலாற்று மூலங்களான இலக்கியங்கள், இலக்கணங்கள், உரைகள், கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள், அகழ்வாராய்ச்சிப் பொருட்கள், நாணயங்கள், கலைகள், வெளி நாட்டார்க் குறிப்புகள், ஆவணக்குறிப்புகள், மொழி ஆகியன சான்றாக அமைகின்றன. இவற்றுள் பல மூலங்கள் இன்னும் முழுமையாக ஆராயப்படாத நிலையிலும் உள்ளன. கிடைத்த மூலங்கள் இன்னும் பலக் கோணப்பார்வையில் ஆராயப்பட வேண்டியதும் இன்றியமையாததாகும்.

தற்போது உலக அளவில் நமது மொழியினை கொண்டு செல்ல தமிழ் மொழியைப் பற்றியும் தமிழர்களைப் பற்றியும் பல ஆய்வுகள் வெவ்வேறு ஆய்வுக் கோணங்களில் முறையான, நடுநிலையான ஆய்வுகள் தேவைப்படுகின்றன. இன்று தோன்றியுள்ள பலவகையானத் துறைகளோடு இணைந்து ஆராயப்பட வேண்டியதும் கட்டாயமாகிறது. அதற்கான சிறு முயற்சியில் உங்களையும் பங்கெடுத்துக் கொள்ள அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

உங்கள் தமிழ் ஆய்வோடு பிற துறைகளையும் ஒப்பீட்டு பார்த்து தொடர்புபடுத்தி எழுதும் அனைத்து ஆய்வுகளையும் நறுந்தமிழ் பாதுகாப்பு களஞ்சியத்தில் சேமித்து வைக்கப்படும். உங்களது ஆய்வுக்கட்டுரைகளால் தமிழின் உண்மை நிலையினைத் தக்க சான்றுகளோடு உலகறிய முன்னெடுப்போம். நமது தமிழ் மொழியின் உயர்வை உலகிற்கு உரக்கச் சொல்ல நமக்கான களம் இது. அன்புடன் இணையுங்கள்.

ஐ.எஸ்.பி.என் : 978-93-5810-640-4

வெளியீட்டாளர் : All's squire Publication

வெளியீட்டு வகை : அச்சு/ மின் அச்சு

வெளியீடு : ஆண்டுக்கு நான்கு முறை(காலாண்டு இதழ்)

நோக்கமும் வரையரையும்

- நறுந்தமிழ் பன்னாட்டு ஆய்விதழ்; தமிழ், இந்திய மற்றும் இவை தொடர்புடைய சிக்கல்களுக்கான ஆய்வுத் தரத்தை மேம்படுத்தும் நடைமுறை அணுகுமுறைத் தளத்திற்கான ஒரு முன்னோடி ஆய்விதழாக உருவாவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.
- உயர்தரம் மிக்க ஆய்வுகளைப் பதிப்பித்து அதனைப் பரந்த அளவிலான வாசகர்களுக்குக் கொண்டு சேர்ப்பதே இவ்வாய்விதழின் முதன்மை நோக்கமாகும். ஆய்விதழ் பதிப்புத் துறையில் உயர் அடைவை முன்னிருத்திப் பொறுப்புடனும் தொழில்முறை அணுகுமுறையுடனும் அதனை நிலைநிறுத்துதல்

எண்	பொருளடக்கம்	பக்கம்
1.	பாரதியின் பெண் விடுதலைக் கவிதைமொழி முனைவர் பெ.மோகன்	6
2.	தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் சமூக அமைப்பும் சமயமும் முனைவர் அ.இருதயராஜ்	12
3.	வள்ளுவர் ஒரு உழவியல் விஞ்ஞானி முனைவர் ச.அனிதா சோபியா மார்கிரேட்	16
4.	இன்குலாப் கவிதை வெளிப்படுத்தும் மனிதம் லா.இக்னேசியஸ் சேசுராஜா, முனைவர் க.கமலா	20
5.	பாரதிதாசன் உணர்த்திய தாய்மொழி வழிக்கல்வி வெ.கவிதா, முனைவர் அ.இருதயராஜ்	24
6.	திருக்குறளில் கல்விச் சிந்தனைகள் முனைவர் பெ,குபேந்திரன்	27
7.	உவமையில் சிறந்தவன் கம்பன் முனைவர் ச. பிரியா	31
8.	Redefining Boundaries: Emerging New Media Artists in India and the Rise of Digital Expression in 2025 Kalaiselvan. S	39
9.	The Art of Storyboarding: A Research Perspective Mr.A.Kalimuthu. MFA (PhD)	42
10.	நாககுமாரான் காவியத்தில் பஞ்சமி கதைகள் இர.சண்முகலட்சுமி, முனைவர். ககமலா	45

பாரதியின் பெண் விடுதலைக் கவிதைமொழி

முனைவர் பெ.மோகன்

கவிதையைப் படைக்காத, படிக்காத சமூகம் காட்டுமிராண்டிச் சமூகம் எனலாம். கவிதையை, கலை இலக்கியங்களைக் கொண்டாடும் சமூகமே பண்பாட்டில் வளர்ச்சியடைந்த சமூகமாகும். நாகரிகத்தில் எவ்வளவு மெச்சத்தக்க வளர்ச்சியைப் பெற்றிருந்தாலும், பண்பாட்டுடன் கூடிய வளர்ச்சியைப் பெற்ற சமூகமே முழுமையான வளர்ச்சியைப் பெற்றச் சமூகம் என்பர்.

கவிதை காலத்தால் முந்திய இலக்கிய வகையாகும். கவிதை மொழியாலான இலக்கியமாகும். மற்ற இலக்கியங்களைக் காட்டிலும் கவிதை மனத்திற்கு நெருக்கமான இலக்கியமாகும். அதற்கானக் காரணங்களில் ஒன்று, பண்டைக் காலந் தொட்டே மனித குலத்துடன் அது கொண்டுள்ள நெருக்கமான உறவாகும். மற்றது, கவிதையில் பயன்படுத்தப்படும் மொழியாகும். கவிதையின் மொழி, கூட்டுணர்வின் மொழியாகும். மனத்தை எழுச்சி கொள்ளச் செய்யும், எழுச்சியின் மொழியாகும். மன உணர்வைத் உருவாக்கும் எழில்மிகு மொழியாகும்.

கவிதை மொழி

ஒரு சாதாரண, சராசரி மனிதனின் பேச்சு மொழியின் உயரிய வடிவமே கவிதையின் மொழியாகும். அதனால் கவிதையின் மொழி உணர்வுகளைப் புலப்படுத்தும், உணர்வுகளைத் தூண்டிவிடும், உணர்வுகளின் உறவுகளை முன்னிறுத்தி எழுதப்படும் அகம் சார்ந்த மொழியாகும். கவிதைப் புரிந்துகொள்வதற்காக எழுதப்படுவதில்லை. கவிஞன் உணர்ந்தவற்றை நாமும் உணர்ந்து கொள்ளும் நோக்கத்துடனே கவிதை எழுதப்படுகிறது.

“கவிஞன் புலி வேட்டைக்குச் செல்லும்போது

வாசகன் தூண்டிலோடு வந்துவிடக் கூடாது” (வைரமுத்து.

இரா,கேள்விகளால் ஒரு வேள்வி, முன்னுரை)

Date of submission : 02-12-2025 Date of acceptance : 03-12-2025

Date of Publication: 30-01-2026

Corresponding author's Name :Dr.P.Mohan

Email : mohan.sl@velsuniv.ac.in

என்னும் வரிகளின் மூலம், கவிஞன் உணர்ந்தவற்றையே, வாசகனும் உணர வேண்டும் என்று இரா.வைரமுத்து வலியுறுத்துகின்றார்.

கவிதையில் வரும் சொற்களைக் காதுகளால் கேட்டு, நம் கண்களை மூடி, அரை மயக்க நிலையில் ஐம்புலன்களால் உணர வேண்டும். கவிதையின் மொழியைப் பகுத்தறிவுடன் பொருள் கொள்ளக் கூடாது. முதன் முதலாக யானையைக் கண்ட குழந்தையைப் போல், கைத் தட்டி பரவசம் அடைய வேண்டும். கவிதை வரிகளைப் படிக்கத் தொடங்கிய அடுத்தக் கணமே ஒரு குழந்தையாய் நம்மை மாற்றிக் கொண்டுத் துள்ளாட்டம் போட வேண்டும். ஏனெனில், கவிதையின் மொழி கொண்டாட்டத்தின் மொழியாகும்.

“செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே – இன்ப

தேன் வந்து பாயுது காதினிலே”

(செந்தமிழ் நாடு)

என்னும் கவிதை வரிகளைக் காதுகளால் கேட்டு, செந்தமிழ் நாட்டின் பெருமையை மனத்தால் உள்வாங்கி, உணர்வுகளால் ஒருங்கிணைத்து, அதன் இன்பத்தை நாவினால் இனிமையாக உணர வேண்டும். கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்வதைப் போல, புலன் விட்டுப் புலன் மாறும் வித்தையை அறிந்தால்தான் கவிதையை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். இதனை அறிந்தவர்கள் கவிதைத் தரும் இன்பத்துடன், அதன் பயனையும் முழுமையாகப் பெற முடியும்.

“எங்கள்

முனைவர் பெ.மோகன், இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை - மொழிகள் புலம், வேல்ஸ் அறிவியல் தொழில்நுட்ப உயர்

ஆராய்ச்சி நிறுவனம், பல்லாவரம், சென்னை - 600117.

தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே - ஒரு
சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே”

(செந்தமிழ் நாடு)

என்னும் கவிதை வரிகள் கண்ணின் வழியாகவோ அல்லது
காதின் வழியாகவோ நம்முள் சென்று, நம் ரத்த நாளங்களைத்
தட்டி எழுப்பி, நம் உடல் சோர்வையும் மனச் சோர்வையும்
அடித்து விரட்டிவிட்டு நம்மைச் சக்தி வாய்ந்த மனிதராய் எழுச்சி
கொள்ளச் செய்வதை உணர முடியும்.

இவ்வாறாகக் கவிதையின் ஒவ்வொரு வரியையும்
உள்வாங்கி, உய்த்துணர்ந்து, கூட்டுணர்வால்
படைக்கப்பட்டுள்ள கவிதையின் உணர்வுலகத்தில் சஞ்சரிக்கும்
போதுதான், கவிதைக் கொண்டாட்டமாக மாறுகிறது.
பகுத்தறிவை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு, அக உணர்வுகளால் எழுச்சி
கொள்ளும் போதுதான், கவிதைச் சுக அனுபவத்தைத் தருகிறது.

கவிதையும் அக உணர்வும்

படிக்கத் தெரிந்தால் போதும். புத்தகங்களில்
உள்ளவற்றைப் படித்துப் புரிந்துகொள்ள முடியும். கவிதையைக்
கண நேரத்தில் புரிந்து கொள்ள இயலும். என்றெல்லாம்
படித்தவர்கள் மத்தியில் பரவலாகக் கருத்து உள்ளது. ஆனால்,
இது முற்றிலும் உண்மையல்ல. புற உலக உண்மைகளைப்
புரிந்துகொள்வதற்கு மொழி ஓரளவு உதவும். ஏனெனில்,
புரிந்துகொள்ளாதல் என்பது புற உலகைப் பற்றியது. ஆனால்,
அக உணர்வுகளை மொழியின் மூலம் எளிமையாகப் புலப்படுத்த
இயலாது. மேலும், அக உணர்வுகள் புரிந்துகொள்வதற்கானவை
அல்ல, உணர்ந்து கொள்வதற்கானவை. ஆகையால் சராசரி
மனிதர்களுக்கு அது இயலாமல் போகிறது.

“அவள்

என்னைப்

பார்க்கும் போது மட்டும்

காதல் நடை நடக்கிறாள்”

(கவிஞர் சி. சுந்தரமூர்த்தி)

என்னும் புதுக்கவதையாக இருந்தாலும்,

“மயிற்சுண் அன்ன மாமுடிப் பாவை

நுண்வலைப் பரதவர் மடமகள்

கண்வலைப் படுஉம் காணலானே”

(குறுந்தொகை. 184)

என்னும் சங்க இலக்கியச் செய்யுளாக இருந்தாலும், புறநிலை
உண்மைகளைக் கொண்டு புரிந்தகொள்ள இயலாது. “காதல்
நடை” என்ற சொல்லுக்கு எந்த அகராதியிலும் பொருள்
இருக்காது. “கண்ணால் வலை வீச்சு” என்னும் சொல்லுக்கும்
இதே நிலைதான் என்பதை விளக்க வேண்டியதில்லை. இவை
அக உணர்வுகளைப் புலப்படுத்தும் கவிதைமொழி எனலாம்.

“பிறருக்கு இன்னதென்று விளக்க இயலாதவற்றையே
அகம் என்பர்” என்று உரையாசிரியர்களும் விளக்கம் அளிக்கத்
திணருவதைக் காண்கிறோம். கவிஞர்கள் மற்றும் கலைஞர்கள்
புலப்படுத்த விழைவது அக நிலைப்பட்ட உணர்வுலகமாகும்.
அவர்கள் புலன்களால் அறிந்த புற உலகைத் தங்களின்
உணர்ச்சியினாலும், உணர்வினாலும் ஒருங்கிணைத்து
உருவாக்கி வைத்திருக்கும் உணர்வுலகமாகும். “மொழிபெயர்க்க
இயலாத கவிதைகளே சிறந்த கவிதைகள்” என
மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் குறிப்பிடுவதற்கு இதுவே காரணமாகும்.
அகம் சார்ந்த உணர்வுகளை மொழியின் வாயிலாக
புலப்படுத்துதே மிகுந்த சிரமத்திற்குரியது என்பதனால்,
மொழிபெயர்க்க இயலா நிலை உள்ளது.

கவிஞர்களும் மொழியும்

அகம் சார்ந்த உணர்வுலகமானது, ஒரு மொழியைப் பேசும்
சமூகத்தினால் அவர்களுக்கு மட்டுமே புலப்படும்படிக்
கட்டமைந்துள்ள “உணர்வுகளின் ஒருங்கிணைப்பு” ஆகும்.
இதனைக் கவிஞர்களும் கலைஞர்களும் புலப்படுத்த
விழைகின்றனர். அதனைப் புலப்படுத்துவதற்காக மொழியின்
இலக்கணங்களைக் கவிஞர்கள் மீறுகின்றனர். மொழியிலுள்ளச்
சொற்களைத் தங்களின் தேவைக்கு ஏற்ப பயன்படுத்துகின்றனர்.
குயவர்கள் தாங்கள் செய்ய விரும்பும் பொம்மைகளுக்கு
ஏற்றவாறு களிமண்ணைப் பிசைந்துப் பக்குவப்படுத்துவதுவர்.
அதைப்போல, கவிஞர்களும் உணர்த்த விழையும்
கருத்திற்கேற்பப் புதுச் சொற்களைப் படைத்தளிக்கின்றனர்.

ஏற்கனவே சமூகத்தில் புழக்கத்தில் உள்ள பழைய சொற்களுக்கு புதிய பரிமாணம் அளிக்கின்றனர். ஏட்டில் இடம்பெறாத, சாதாரண மக்களின் வழக்குச் சொற்களைப் பயன்படுத்தி அறிவுலகத்தை அதிர்ச்சியில் ஆழ்த்துகின்றனர். பழையச் சொற்களை மீட்டுறுவாக்கம் செய்கின்றனர்.

உலகத்தில் தலைசிறந்த கவிஞர்களும் படைப்பாளிகளும் எண்ணற்றப் புதிய சொற்களை உருவாக்கி, தங்கள் மொழிச் சொற்தொகுதியை மேம்படுத்துகின்றனர். சொற்களஞ்சியத்தை வளம்பெறச் செய்கின்றனர். இதனைக் கெட்டிதட்டிப் போன அறிவுலகம் தொடக்கத்தில் ஏற்பதில்லை, பின்னர் வேறு வழியின்றி பணிந்துவிடுகிறது. “கடிசொல் இல்லைக் காலத்துப் படினே” என்று தொல்காப்பியர் தீர்க்க தரிசனத்துடன் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், அறிஞர் பெருமக்களுக்குப் புரிவதில்லை. ஆனால், கவிஞர்களும் கலைஞர்களும் தங்களின் உணர்வெழுச்சியால் அதனைச் சிக்கெனப் பிடித்து விடுகின்றனர்.

பாரதியின் கவிதை மொழி

“அக்கினிக் குஞ்சு” என்னும் சொல் பாரதி படைத்த புதுமைச் சொல்லாகும். இந்தச் சொல்லுக்குரிய பொருளை அகராதியில் தேடினால் கிடைக்காது. அப்படிக்கிடைத்தாலும், அது பாரதி நினைத்தப் பொருளாக இருக்காது. இங்குள்ள “அக்கினி” என்பது நெருப்பைக் குறிக்கவில்லை. “குஞ்சு” என்பது பறவையின் குஞ்சையும் குறிப்பிடவில்லை. புரட்சிகரமான எண்ணத்தின், செயல்பாட்டின் குறியீடாகக் கவித்துவத்துடன் பாரதியால் படைத்தளிக்கப்பட்டுள்ளது.

“நடிப்புச் சுதேசிகள்” என்னும் சொல்லும் மிகவும் நுட்பமானச் சொல்லாகும். இது எள்ளிநகையாடும் மெய்ப்பாட்டுடன் பிரயோகம் செய்யப்படுகிறது.

“கண்ணம்மா என் காதலி” என்னும் தொடர், பக்தி இலக்கியங்களில் காணக்கிடைக்கும், “நாயகன் நாயகி பாவம்” என்பதன் தொடர்ச்சி எனலாம்.

தமிழிலக்கிய உலகில் புதுமையின் நாயகனாகத் திகழ்பவர் பாரதி. சமூக உள்ளடக்கங்களைக் கவிதையின் பாடுபொருள்களாக்கியது, அதனை எளிய மக்களுக்கும்

புரியக்கூடியத் தமிழில் எழுதியது போன்றவை பாரதி செய்த புதுமைகளில் முக்கியமானவை. எளிய மக்களிடமிருந்த இசை வடிவங்கள், மெட்டுகள், கலைக் கூறுகள், குடுகுடுப்பைக்காரன் பாட்டு போன்றவற்றை ஏட்டிலக்கியத்திற்கு ஏற்ற வகையில் மேம்படுத்தித் தந்தவர் பாரதி. இது போன்ற முயற்சிகள் ஏற்கனவே தமிழ் இலக்கிய மரபில் மேற்கொள்ளப் பட்டிருந்தாலும், வெகுமக்களுக்குப் புரியும் மொழியில் படைத்தது பாரதி செய்த புதுமையாகும்.

புதிய உள்ளடக்கங்கள் மட்டுமல்ல, பழைய இலக்கியத்தை மீள் படைப்புச் செய்யும் போதும், பாரதி புதுமைக் கவிஞராகத் திகழ்கிறார். மகாபாரதக் காப்பியக் கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு “பாஞ்சாலி சபதம்” எழுதப்பட்டிருந்தாலும், அதிலிருந்து வேறுபட்ட புதிதான ஒரு புதுமைக் காப்பியமாகத்தான் திகழ்கிறது. பாஞ்சாலி சபதம் காப்பியத்தின் முன்னுறையில் பாரதி பின்வருமாறு எழுதுகிறார், “எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய சந்தம், பொதுஜனங்கள் விரும்பும் மெட்டு, இவற்றினையுடைய காவியமொன்று தற்காலத்திலே செய்து தருவோன் நமது தாய் மொழிக்குப் புதிய உயிர் தருவோனாகின்றான்”. இதுதான் பாரதி செய்த புதுமையின் அடிநாதமாகும். இவற்றுடன், சமகாலச் சமூகத் தேவைக்கு ஏற்ப உள்ளடக்கத்தில் சில மேம்பாடுகளையும், சமகாலச் சமூக உணர்வுகளைத் தூண்டும் சொல்லாட்சிகளையும் சேர்த்ததனால், விடுதலைக்கானக் காப்பியமாகப் புது அவதாரம் கொண்டுள்ளது.

பாரதியின் பாஞ்சாலி சபதத்தில், தருமன் நாட்டையும் தம்பிகளையும் பாஞ்சாலியையும் சூதில் தோற்றுவிடுகிறார். அதைத் தொடர்ந்து, தூரியோதனின் அரண்மனைக்கு வருமாறு, சூதில் தோற்ற பாஞ்சாலியைச் துச்சாதனன் அழைக்கின்றான். பாஞ்சாலி வர மறுக்கின்றான். அவளின் கூந்தலினைப் பிடித்துத் தரதரவென துச்சாதனன் இழுத்துச் செல்கின்றான். இக்காட்சியை நாட்டிலுள்ள மக்கள் அனைவரும் வேடிக்கைப் பார்க்கின்றனர். ஒருவரும் துச்சாதனனைத் தடுக்கவில்லை. இக்காட்சியைப் பின்வருமாறு பாரதி கவிதையாக்குகிறார்,

“நெட்டை மரங்களென நின்று புலம்பினார்.

பெட்டைப் புலம்பல் பிறர்க்குத் துணையாமோ”

(பாஞ்சாலி சபதம்)

இங்கு குறிப்பிடப்படும் “நெட்டை மரங்கள்”, பெட்டைப் புலம்பல்” ஆகியவை மகாபாரதக் காலத்து மக்களின் நிலையல்ல. ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்குக் கட்டுப்பட்டு, அடிமைகளாய், விடுதலை உணர்வின்றிக் கிடக்கும் இந்திய மக்களின் நிலையாகும். இவ்வாறுதான் விடுதலைப் போராட்டக் காலத்தில் உணரப்பட்டது. மகாபாரதக் காப்பிய மரபின் வழிநின்று, நடப்புச் சமூக நிகழ்வின் மேல் ஒளியைப் பாய்ச்சுவது பாரதியின் கவிதை ஆளுமையாகும். அதனால், இது மகாபாரதக் காட்சி என்னும் நிலை கடந்து, விடுதலை வேட்கையைத் தூண்டும் காப்பியமாக உணர்ந்துகொள்ளப்பட்டது.

“நெட்டை மரங்கள்”, பெட்டைப் புலம்பல்” என்னும் சொற்கள் உழைக்கும் மக்களின் பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்தப்படும் சாதாரணச் சொற்களாகும். இவற்றை, வெகுமக்கள் விடுதலை உணர்வுமூச்சியைப் பெறுவதற்கான ஆயுதமாக்குவது பாரதியின் கவிதை நுட்பமாகும். வெகுமக்களைச் சென்றடைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் காப்பியம் எழுதப்பட்டதால், வெகுமக்களின் சொல்லாட்சியே கவிதையில் கோலாச்சுகிறது. ஆனால், இந்த வரிகள் போற்றப்பட்டுள்ள அளவிற்குத் தூற்றப்பட்டுள்ளதையும் காண்கிறோம். ஆராய்ச்சி என்ற பெயரில் அவதூற்றுச் சகதியால் மாசுபடுத்தப்பட்ட கவிதை வரிகளில் இவையும் குறிப்பிடத்தக்கவை. பெண் விடுதலையைப் பாடிய கவிஞனைப் பிற்போக்குக் கவிஞன் என்றும் பெண் இனத்தை இழிவுபடுத்திவிட்டார் என்றும் “பெட்டைப் புலம்பல்” என்னும் வரிக்குத் தவறான விளக்கங்கள் அளிப்பதன் மூலம் பாரதிக்கு எதிரான ஆயுதமாகவும் இச்சொல் மாற்றப்பட்டுள்ளது.

கவிதையை இயந்திர கதியில் புரிந்துகொள்வதனாலும், பாரதியின் மேலுள்ள மலிவானக் காழ்ப்புணர்ச்சி அரசியல் காரணமாகவும் இதுபோன்ற விளக்கங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. புதுமையின் மேல் நாட்டம் கொண்ட

இளைஞர்களும் இளம் அறிவாளிகளும் இவை போன்ற விட்டில் பூச்சி விமர்சனங்களுக்கு பலியாகின்றனர்.

பெண் விடுதலை

பாரதியின் சம காலத்திலும், அதற்கு முன்னும் பின்னும் பெண் விடுதலைக் குறித்து பலர் பேசி வந்தாலும், பாரதியின் அணுகுமுறை வேறுபட்டது; ஆக்கப்பூர்வமானது. அனைத்து வகையான அடிமைத் தளைகளில் இருந்தும் பெண்கள் விடுதலைப் பெற வேண்டும் என்னும் வேட்கையே பாரதியின் கவிதைகளில் காணக் கிடைக்கின்றன.

மனித இனம் விடுதலைப் பெறுவதற்கான முதல் ஆயுதம் கல்வி கற்றலாகும். ஆகையால்,

“பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்

பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்;

எட்டும் அறிவினில் ஆணுக்கு இங்கே பெண்

இளைப்பில்லை காணென்று கும்மியடி!

வேதம் படைக்கவும் நீதிகள் செய்யவும்,

வேண்டி வந்தோம் என்று கும்மியடி!”

(பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி)

என்று கல்வி கற்றலின் தேவையை வலியுறுத்துகின்றார். கல்வியைக் கற்பதன் மூலம் மட்டும்தான் பெண்கள் உண்மையானச் சமூக உயர்வை அடைய முடியும் என்று பாரதி வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார். அதாவது, அறிவினில் ஆணுக்கு நிகராகத் திகழ்வது, அனைத்துச் சமூகத் துறைகளிலும் பணியாற்றுவது, பொருளாதாரத் தேவைகளுக்கு ஆண்களைச் சாராதிருப்பது, பெண்கள் தங்களின் சுயசார்பு ஆளுமையை வளர்த்துக் கொள்வது என்னும் சமூக உயர்வுகளை அடைய முடியும் என்கிறார்.

இந்தக் கருத்துகளை வலியுறுத்த, பாரதி கையாண்ட கவிதைமொழியும் அதன் சந்தமும் மிகவும் சிறப்புக்குரியவை. இதனை,

“கும்மியடி! தமிழ் நாடு முழுவதும்

குலுங்கிடக் கைக்கொட்டி கும்மியடி!

நம்மைப் பிடித்த பிசாசுகள் போயின

நன்மை கண்டோம் என்று கும்மியடி!"

(பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி)

என்னும் கவிதை வரிகளில் காணலாம். பெண் விடுதலைக் கருத்துகளை வலியுறுத்த, பெண்களின் ஆட்டப் பாடல் வடிவமான “கும்மிப் பாடல்” வடிவத்தைப் பாரதி தேர்வு செய்துள்ளார்.

கும்மிப் பாடல் வடிவம், பெண்களின் மன உலகத்தில் அல்லது உணர்வு உலகத்தில் மிகவும் நெருக்கமானப் பிணைப்பைக் கொண்டுள்ளது. காலம் காலமாகத் திருவிழாக் காலங்களில், கோயில்களின் அருகில் கைகளால் கும்மியடித்து, எழுச்சியுடன் பாடும் மரபைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. எழுச்சிமிகு பெண் விடுதலைக் கவிதை என்னும் புதிய உள்ளடக்கத்திற்கு மரபான வடிவத்தைப் பயன்படுத்துகிறார். கோயில்களில் கும்மியடித்தது போதும், உங்கள் விடுதலைக்காகக் கும்மியடியுங்கள் என்கிறார் பாரதி. கும்மியடிக்கும் சத்தத்தில் “தமிழகமே குலங்க வேண்டும்” என்று கூறும் போது, கவிதையின் உணர்ச்சி உச்ச நிலைக்குச் செல்கிறது. பெண்களைப் பிடித்திருக்கும் பிசாசுகள் எல்லாம் தலைதெரிக்க ஓடுகிறது. கற்பினைக் காரணம் காட்டி, காலம் காலமாகப் பெண்களை வீட்டுக்குள்ளே பூட்டி வைத்திருந்தனர். இனி அவ்வாறு பூட்டிவைக்க முடியாது என்று பாரதி கூறுகிறார். அவ்வாறு செய்பவர் விந்தை மனிதர் என்றும் உரைக்கின்றார். மேலும்,

**“கற்பு நிலையென்று சொல்ல வந்தார், இரு
கட்சிக்கும் அஃது பொதுவில் வைப்போம்”**

(பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி)

என்று கூறி, ஒட்டுமொத்த பிற்போக்குவாதிகளை மட்டுமல்ல, ஆண் இனத்தையே கூட கோபத்தில் ஆழ்த்துகிறார். கற்பு என்றால் என்ன? அது இருக்கிறதா? இல்லையா? என்கின்ற விவாதத்திற்குள் பாரதி செல்லவில்லை. அதற்குப் பதிலாக, அது உண்டென்றால், ஆண்களும் அதைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்கிறார். இது பாரதியின் கருத்துத் தெளிவையும், கவிதைச் சொல்லாட்சியையும் ஒரு சேர மெய்ப்பித்துள்ளது.

பெண்கள் தரையைப் பார்த்தபடி நடக்க வேண்டும், அதுதான் கற்புடையப் பெண்டிற்கழகு, போன்றவற்றையும் பாரதி ஏற்கவில்லை.

**“நிமிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வையும்
நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெரிகளும்,
திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும்” (புதுமைப் பெண்)**

என்னும் பாரதியின் மிடுக்கானக் கவிதை வரிகளைப் போல, பெண்களும் திகழ வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார். மரபு என்னும் போர்வையில், அடிப்படைவாதக் கருத்துகள் பெண்களை அடிமைப்படுத்தி வருகின்றன. சமூக நடைமுறை என்ற பெயரில், காலம் காலமாக இது நிகழ்ந்துவருகிறது. கவிதை என்னும் அணுகுண்டு கொண்டு அவற்றைத் தகர்த்தெரிய முயல்கிறார் பாரதி. இதனை,

**“நாணும் அச்சமும் நாய்கட்கு வேண்டுமாம்;
ஞான நல்லறம் வீர சுதந்திரம்;
பேணு நற்குடிப் பெண்ணின் குணங்களாம்”**

(புதுமைப் பெண்)

என்னும் கவிதை வரிகளில் காணலாம். இது புதுமைப் பெண்களின் குரலாகக் கவிதையில் ஒலித்தாலும், சிவசக்தியின் குரல் என்றே பாரதி உரைக்கின்றார். பெண்களைத் தெய்வம் என்றும் போற்றுகின்றார். இதனை,

**“ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்
அறிவிலோங்கி இவ் வையம் தழைக்குமாம்
பூரண நல்லறத்தோடு இங்கு பெண்ணுருப்
போந்து நிற்பது தாய் சிவசக்தியாம்”**

(புதுமைப் பெண்)

என்னும் கவிதை வரிகள் சான்று பகிர்கின்றன.

எமக்குத் தொழில் கவிதை என்றவர் பாரதி. கவிதைக்கும் வாழ்க்கைக்கும் இடைவெளியின்றித் திகழ்ந்தவர். அனைத்து வகையான அடிமைத்தனத்தில் இருந்தும் சமூகம் விடுதலை பெற வேண்டும் என்னும் வேட்கையைக் கவிதையில் விதைத்தவர். இவ்வகையில் பெண் விடுதலையைப் போற்றியவர்

“மாதர்க்கு உண்டு சுதந்திரம் என்று நின்

வண் மலர்த் திருவாயின் மொழிந்த சொல்
நாதந் தானது நாரதர் வீணையோ?
நம்பிரான் கண்ணன் வேயங்குழல் இன்பமோ?”

(புதுமைப் பெண்)

பெண்கள் விடுதலைப் பெற்றுவிட்டனர் என்ற செய்தியைக் கேட்ட பொழுதில், தான் அடையும் இன்பத்தை மேற்கண்டவாறு பாடியுள்ளார் பாரதி. நாரதர் மீட்டும் வீணை இசையின் நாதமாகவும், கண்ணன் இசைக்கும் புல்லாங்குழலின் இன்னிசையாகவும் தன் காதுகளில் அச்செய்தி ஒலித்தது என்கிறார். மேற்கொண்ட கவிதை வரிகளை உணர்ந்துகொள்ள இயலுமாயின், பாரதியின் பெண் விடுதலைக்கான வேட்கையையும் புரிந்துகொள்ள இயலும்.

சான்றாதார நூல்கள்

1. சுந்தரமூர்த்தி.சி, கவிதைகள் (கையெழுத்துப் பிரதி)
2. குறுந்தொகை
3. பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள்
4. தொல்காப்பியம்
5. வைரமுத்து. இரா.,கேள்விகளால் ஒரு வேள்வி.

பாரதியின் பெண் விடுதலை என்பது, அனைத்து வகையானச் சமூகக் கட்டுகளில் இருந்தும் பெண்கள் விடுதலைப் பெற வேண்டும் என்னும் வேட்கையை விதைப்பது, நவீனத் தமிழ்ச் சமூக உருவாக்கத்திற்கு ஏற்ற வகையில் பெண் ஆளுமையைப் படைப்பது, அதற்கானச் செயல்திட்ட முன்வரைவுகளைக் கவிதையின் வழிக் காட்சிகளாக்குவது என்னும் நிலையில் அமைந்திருக்கின்றன.

முடிவுரை

பாரதியின் கவிதைமொழியைப் புரிந்துகொள்வதன் மூலம், கவிதைக்குள் இருக்கும் உணர்வைப் பெறலாம், அதன் அரசியலை அறியலாம். கவிதைமொழியை அறியாதவர்கள் தங்களின் அரசியல் சாயத்தை மட்டுமே பாரதியின் மேல் பூச இயலும். பாரதியின் கவிதையை என்றுமே உணர முடியாது

தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் சமூக அமைப்பும் சமயமும்

(முனைவர் அ.இருதயராஜ்)

பண்டை தமிழ் மக்களை அவர்கள் வாழ்ந்த நிலத்தின் தன்மைக்கு ஏற்ப, நிலத்தை நான்கு வகையாகப் பகுத்து அங்கு வாழ்ந்தவர்களின் தொழிலுக்கு ஏற்ப ஏற்றத்தாழ்வற்ற சமுதாயத்தைப் படைத்துக்காட்டுகின்றார் தொல்காப்பியர்.

குறிஞ்சி

குறிஞ்சி மலையும் மலைச் சார்ந்தப் பகுதியமாகும். இந்நில மக்கள் விலங்குகளுடன் போராடித் தன்வாழ்வை அமைத்துக்கொண்டதால், விலங்குகளின் இயல்பை உற்று நோக்கி அறியும் அறிவைப் பொற்றான். இதனால், விலங்குகளுடன் பழகும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. மனிதன் கால்நடைகளைத் தனக்கு உதவுமாறும் பின்னர் விலங்குகளைக் கொண்டே விலங்குகளைப் பிடிக்கும் விந்தையையும் அறிந்தான்.

குறிஞ்சிமலைகளில் வாழ்ந்த மனிதன் வேட்டைத் தொழிலுடன் உழவுத் தொழிலும் மேற்கொண்டான். மலைச்சாரல்களில் உள்ள அகில் சந்தனம்போன்ற மரங்களை அழித்து தோரை, நெல், திணை, மிளகு, கடுகு, இந்து மஞ்சள்போன்றவற்றை விளைவித்து வந்தான். இதனை மதுரைகாஞ்சியில்,

'ஐவங்காழ் கொன்று கோட்டின் வித்திய

குற்கதிர்த் தோரை நெடுங்கால் ஐயவி

ஐவன வெண்ணெலொடு அகில் நீடி

இஞ்சி, மஞ்சள், பைங்கறி பிறவும்

புல்வேறு தாரமொடு கல்லகத்துநி ஈண்டி

திணைவினை சாரற் கிளிகடி பூசல்"

(மதுரைகாஞ்சி)

Date of submission : 22-12-2025 Date of acceptance : 22-12-2025

Date of Publication: 30-01-2026

Corresponding author's Name :Dr.A.Irudhayaraj

Email : irudhayaraj.sl@velsuniv.ac.in

என்ற பாடல் வழி உணரமுடியும். குறிஞ்சி நிலத்து மகளிர் முதன்மையான வேளாண்மைபயிர் திணை. ஆந்நில மக்கள் மலைச்சாரங்களில் திணைவிதைத்திருப்பர். வேங்கை மரத்தின் மீது பரன் அமைத்து திணைப்புனத்திற்கு காப்பதற்காக மக்களை அனுப்புவதாக சங்கப்பாடல்கள் காணப்படுகின்றது.

தெய்வம்

மலைகளிலும், பொந்துகளிலும் பெரும் மரங்களிலும் வாழ்ந்த மாந்தனுக்கு இரவுப் பொழுது இன்னலுக்குரியதாக இருந்ததால் பகற் பொழுதை எதிர்ப்பார்த்து வாழ்ந்து வந்தான். கதிரவனின் வரவு எப்போது நிகழும் எனக் காத்துக்கொண்டிருந்தான். கதிரவனின் வரவு அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியையும் தெம்பையும் அளித்தது. அவன் தந்த ஒளியால் உணவு தேடவும், பகற்பொழுதை அச்சமின்றி கழிக்கவும் வழிகோலிய அக்கதிரவனின் மீது மாந்தனுக்கு நெருக்கம் ஏற்பட்டது. இவ்வாறு கதிரவனே மாந்தனின் முதற்கடவுளானான்.

மேலைநாடுகளில் சேயோன் என்பது மலைகளில் வாழ்ந்திருந்தவன் என்று பொருள்கொள்ளப்பட்டது. என்கோவா என்ற யூதர்களின் கடவுள் சீயோன் மலையின்மீது வாழ்ந்திருந்தார்.

முனைவர் அ.இருதயராஜ், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, வேல்ஸ் அறிவியல் தொழில் நுட்ப

உயர் அராய்ச்சி நிறுவனம், பல்லாவரம், சென்னை 117.

பண்டையக் காலத்தில் சே என்ற ஒரேழுத்துச் சொல் மீன், குழந்தை, தொலைவு அகியவற்றை குறிப்பதற்குச் சொல்லப்பட்டன.

சே- சேய்மை, தொலைவு

அண்மை என்பது அருகில், சேய்மை என்பது தொலைவில் என்று குறித்தது. சே என்ற சொல்லின் நீட்சியாகவே சேயன் அல்லது சேயோன் பிறந்ததாகக் கூறுவர். சே என்பது சிவப்பையும் குறித்தது (தமிழ்-தமிழ் ஆங்கிலம் சொற்களஞ்சியம் ப.272) சேதாம்பல் என்பது சிவந்த நிறமுடைய ஆம்பல் மலர் ஆகும். எனவே சேயோன் என்பது சிவந்தவன் என்று பொருள் கூறலாம்.

எனவே நெடுந்தெலைவில் மலையில் இருந்தவன் சிவப்பு நிறமாய் ஒளிர்ந்தவன் கதிரவன் எனவே சேயோன் என்பது கதிரவனைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளப்படுகிறது. கதிரவனை மேலை நாடுகளில் கடவுளாக வணங்குகிறனர். 'செமஸ், [shemesh] என்ற எபிரேயக் கடவுள் கதிரவனைக் குறிப்பதாகும்.

“எல்லோன் என்ற எபிரேயச் சொல்லுக்கு கதிரவன் என்று பொருள். எல்-ஓயிம்; [el-oeim] எல்-ஓவ [el-ovh] எல்-சடை [el-shadi] எல்-ஒன் [el-yen] ஆகிய சொற்கள் யாவும் எல் என்ற கடவுளின் தன்மையை விளக்கும் சொற்களாகவே உள்ளன”.

குறிஞ்சி நில மக்கள் தங்கள் இடுக்கண் இன்னல்களிலிருந்து காக்கும் இறைவனை, தாங்கள் வாழ்ந்திருந்த இடத்துக்கு சேய்மையிலேயே வைத்துக் கொண்டனர். குறிஞ்சித் திணையின் தெய்வமாகத் தொல்காப்பியர் நிலத்தின் மையப் பொருண்மைக்கு ஏற்ப சேயோன் எனச் சுட்டுகிறார். இதனை,

“சேயோன் மேய மை வரை உலகமும்”

(தொல்.பொருள். அகம். நூ.5)

என்ற நூற்பா வழி அறியமுடிகின்றது.

இதன் தொடர்ச்சியாக இளங்கோவடிகள் காவிரி நாடனின் ஆணைச்சக்கரம் போல் அழகிய மலைகளை

முகடுகளாக உடைய மேருமலையினைச் சுற்றி வலம் வரும் ஞாயிற்றைப்போற்றுவோம் என்று கூறுகின்றார். இதனை,

‘திங்களைப் போற்றுவும் திங்களைப் போற்றுவும்!

ஞாயிறு போற்றுவும்! ஞாயிறு போற்றுவும்!”

என்னும் சிலப்பதிகாரப் பாடல் வழி அறியலாம். எனவே உலகின் முதற் கடவுள் கதிரவனே என்பது தெள்ளத்தெளிவான உண்மையாகும்.

முல்லை நில மக்கள்

மலைகளில் வாழ்ந்திருந்த மக்கள் மலையை விட்டு கீழிறங்கி மலையடிவாரத்திலுள்ள காடுகளில் பரவி வாழ்ந்த நாகரிகமே முல்லை நிலமாகும். ஆடு மாடுகளைப் பழக்கிக் குடும்பத்திற்கு பயன்படும் வகையில் வளர்க்க தொடங்கி, ஆடு மாடுகள் சொத்தாக எண்ணி வாழ்க்கையாகும். இந்நிலத்தில் வாழும் மக்கள் ஆயர் எனப்படும் இவர்களை, நச்சினார்க்கினியர் உரையில் ஆயர் கோவலர், இடையர், பொதுவர், ஆய்ச்சியர் இடையச்சியர் என்றும் தலைமக்கள் பெயர்களாக அண்ணல் தோன்றல் குறும் பொறைநாடன் என்றும் பெண்டிர் பெயர்களாக ஆய்ச்சியர், ஆய்மக்கள், கிழத்தி நல்லாள், பொதுவியர், கோவித்தியர் மாயோல் என்பனவும் கூறப்பட்டுள்ளன. முல்லை நில சூழலுக்கு ஏற்றவாறு தம் தொழிலை அமைத்துக்கொண்டனர் முல்லை நில மக்கள்.

முல்லை தெய்வம்

தொல்காப்பியர் முல்லைத் திணையின் தெய்வம் “மாயோன்” என்பார். நம்பியகப்பொருள் ஆசிரியர் “நெடுமால்” எனச் சுட்டுகிறார். ஆனால் முல்லைத் திணையில் வாழும் மக்களோ காட்டின் அடர்த்தியான கருமையை மாயோன் எனக் கருதி வணங்கியுள்ளனர் என்கிறார் தொல்காப்பியர். இதை,

“மாயோன் மேய காடு உறை உலகமும்”

(தொல்.பொருள். அகம். நூ.5)

என்பர் தொல்காப்பியர்.

மை என்ற வேர்ச் சொல்லினின்றும் பிறந்ததே மாய் - மாயோன் என்ற சொல்லாகும், மை என்பது இருட்டு, கருமை என்றவாறு பொருள் கொள்ளப்படும். மை என்ற சொல்லுக்கு மயக்கம், மயங்கிய வழியில் புணர்தல் என்பதும் பொருளாகும். எனவே கருமையாய்த் தோன்றுவதால் ஏற்படும் மயக்கம், குழப்பம் குறித்து 'தெளிவற்ற' என்ற பொருளும் உணரப்பட்டது. க்ருஷ்ண என்ற சொல் கருமை என்ற பொருளையே தந்தது.

கிரேக்கத்தில் சொல்லப்பட்ட க்ரைஸ்ட் (Christ) என்ற கிரேக்கச் சொல்லிற்கான மூலம் கருமை என்ற தமிழ்ச் சொல்லே. 'மாகம் என்ற கருமையைக் குறித்த தமிழ்ச் சொல் வடமொழியில் மேக என்று திரிந்து கருமுகிலையே குறித்தது. முல்லை நில மக்களின் முதல் தேவையான நீர், கால்நடைகளுக்கும் புல்வெளிகளுக்கும் வேண்டுவதாயிற்று. நீரைப் பொழிவிக்கும் கருமுகிலை கண்ட போது அம்மக்கள் மகிழ்ந்தனர். அம்முகிலையே தங்கள் கடவுளாகவும் கொண்டனர். குறிஞ்சி நிலத்து மக்களுக்கு மழை வேண்டியதில்லை. அதற்கானத் தேவையும் இருந்ததில்லை. மாறாக முல்லை நில மக்கள் மழையையே நாடியிருந்ததால் மழைமுகில் அவர்களது தெய்வமாயிற்று.

மருத நில மக்கள்

நால்வகை நிலங்களுல் நாகரிகம் மிக்க வாழ்க்கையினை நல்குவது மருதநிலமாகும். நிலத்தைப் பண்படுத்தி நீர் வளத்துடன் உழவை சிறப்புடன் நடத்திவருவாயைப் பெருக்கி வாழும் வாழ்வே மருத நில வாழ்வு. இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் ஏரிகள் கிணறுகளிலிருந்து நிலங்களுக்கு நீர் பாய்ச்சினர். நெற்பயிர் செய்தலும் நிலத்தை உழுது சேறாக்குவர். சேற்றிணைநிரவிக் சமப்படுத்திப் பின் நெல் விதை விதைப்பர். எனவே மருத நிலங்களில் வாழ்ந்த மக்களை களமர், உழவர், கடையர், உழத்தியர், கடைசி என்பன வழங்கப்படுகின்றன. தலைமக்கள் பெயர்களாக மகிழ்நன், ஊரன் மனபோன் ஆகியோரைக் குறிப்படுகின்றார். இதனை,

**'வருபடைதாங்கில் பெயர்புறத்தார்த்துப்
பொடுபடை தடுஉம் கொற்றமும் உழுபடை
ஊன்றுசால் மருங்கின் ஈன்றதன் பயனே'**

என்ற பாடல் வழி உணரமுடியும்.

தெய்வம்

மருதத் திணையின் தெய்வம் இந்திரன் என உரையாசிரியர்கள் குறிப்பிடுவர். ஆனால், மருத்திணைப் பாடல்களில் இந்திரனை குறித்த செய்திகள் ஏதும் குறிப்பிடபெறவில்லை. மாறாக அணங்கு என்பவையாக, மூன்று பாடல்களிலும் கடவுள் என்பவையாக, மூன்று பாடல்களிலும் அச்சம் தரும் தெய்வம், மனையில் காணப்படும் தெய்வம் எனபன போன்ற தெய்வம் என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்துபவையாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பியர் மருதநிலக் கடவுளை வேந்தன் என்று கூறுகிறார்.

வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்"

தொல்.பொருள். அகம். நூ.5)

என்ற பாடல் வழி உணரமுடியும்.

மருத நிலம் மழையையும் நீரையும் நம்பி வாழ்ந்திருந்த நிலப்பகுதியாகும். எனவே, மழைதான் மருதநிலத்தின் கடவுளாகும். மழைக்கு விண்துளி என்ற பெயரும் உண்டு. "விண்துளியைத் தரும் கடவுள் விந்தன் அல்லது வேந்தன் எனப்பட்டான்" என்றும் கூற்று இவற்றை மெய்ப்பிக்கின்றது.

வேய் என்ற சொல்லுக்கு உயர்ந்த இடத்துடன் தொடர்புண்டு. வேய்தல் என்ற சொற்களை ஒப்புக்கு உயர்ந்த இடத்தில் இருந்தவன். 'வேய் - வேய்ந்தன் - வேந்தன் எனப்பட்டதாகப் பாவாணர் கூறுகிறார்" "இந்திரன் என்ற சொல்லுக்கு மாமழை என்பது பொருள்" எனவே இந்திரன் நீர் என்ற பொருளில் சொல்லப்பட்ட தமிழ்க் கடவுளே என்றுரைப்பர்.

'தமிழகத்துச் சூழலில் தோன்றும் கோடை மழையானது, மிகுந்த ஒலியுடன் கூடிய இடி முழக்கங்களால் உணரப்படுவதால், மழையையும் இடியையும் இணைந்து ஒரு

உருவகத்தைத் தமிழர் சொல்லி வைத்தனர். இந்திரனே மழையாகவும் இடியே அவனது போர்க்கருவியாகவும் உருவகம் செய்யப்பட்டது” என்று கூறுகின்றார் ம. சோ. விக்டர். கோடைமழை தோன்றும் குறிகளையும், அக்குறிகளால் தோன்றும் வானியல் மாற்றங்களையும் பரிபாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது.

நெய்தல் நில சமூக வாழ்க்கை

கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும் நெய்தல் நிலமாகும். நெய்தல் நில மக்களின் வாழ்க்கை முழுதும் கடலை நம்பியே உள்ளது. கடல்வாழ் இயற்கை வளங்களான மீன்களைப் பெறுவதற்காக வலை, தூண்டில் திமிலி போன்ற கருவிகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இவர்கள் மீன்களைப் பிடித்து விற்பனைச் செய்ததுப் போக எஞ்சியவற்றை காயவைத்து உணங்கலாக்கிப் பதப்படுத்தி வைத்தனர் . இதனை,

‘புலவு மீன் வென் உணங்கல்

புள்ஒப்பிக் கண்டார்க்கு

அபவநோய் செய்யும் அணங்கிதுவே”

என்ற பாடல் வழி உணரமுடியும்.

தெய்வம்

நெய்தல் நிலக் கடவுளாக வருணன் குறிக்கப்படுகின்றான்.

வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச்
சொல்லிய முறையான் சொல்லவும் படுமே”
தொல்.பொருள். அகம். நூ.5)

என்ற பாடல் வழி உணரமுடியும்.

வரி என்பது வளி, கடல் என்றும் அணம் என்பது மேலே, உயரே என்றும் பொருள். அண்ணம் என்பதின் சுருக்கமே அணம். வருணன் என்பது நிலத்தின் மேலே பரவியுள்ள நீரை விடாமல் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் தன்மை என்பதாகும்.

கடல்நோக்கி வழிபடுவோர்க்குக் கடலில் தோன்றிவந்து அருள் செய்பவன் வருநன் எனப்பட்டான். வருநன் வருணன் ஆயிற்று” என்று விளக்கம் தருவார் ஆ. சிவலிங்கனார். எனவே நெய்தல் நிலக் கடவுள் கடலாகும்.

முடிவுரை

தமிழர் வாழ்வியல் நிலம் சார்ந்தது. அவர்களது வாழ்வும் இயற்கை சூழலுடன் பின்னிப்பிணைந்தது எனவே அவன் வாழும் நிலத்தின் தன்மைக்கு ஏற்ப தன்னையும் தன் தொழிலையும் தகவமைத்துக்கொண்டான். உலகியல் சூழல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தான் சமூகமாக வாழ்கின்றான்.

துணைநின்றவை

1. தொல்காப்பியம்.பொருள். அகம்
2. நன்னூல்
3. புறநானூறு
4. மணிமேகலை
5. மதுரைகாஞ்சி

வள்ளுவர் ஒரு உழவியல் விஞ்ஞானி

(முனைவர் ச.அனிதா சோபியா மார்கிரேட்)

முன்னுரை :

உலக மொழிகளில் முதன்மையான மொழி தமிழ் மொழியாகும். தமிழ்மொழி மிகத் தொன்மையான மொழி என்பர். இத்தொன்மையான மொழி இலக்கணம், இலக்கியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளது. இவற்றுள் பல்வேறு அறிஞர்கள் பன்முக நோக்கில் ஆராயப்படும் திருக்குறள் தமிழுக்கும், தமிழர்க்கும் கிடைத்த அரிய களஞ்சியங்களுள் ஒன்றாகும். மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளுள் ஒன்று உணவு. உணவிற்கு அடிப்படையானது உழவுத்தொழில். ஆகையால் உழவர்கள் பற்றியும், உழவுத் தொழில் பற்றியும் குறளில் இடம் பெறும் உழவு குறித்த செய்திகளை அறிய முற்படுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வள்ளுவர் முதற்றே அறிவு :

வள்ளுவத்தில் உலகளாவிய சிந்தனைகளும் மனிதனை உயர்த்தும் உயரிய நோக்கும் காணப்படுகிறது. வள்ளுவம் “தமிழனுக்குரியது” என்னும் நிலையைக் கடந்து உலகத்தவர் அனைவருக்கும் உரியதாக உள்ளமையை உணர்ந்த பாரதி,

”வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து

வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு”

எனப் புகழ்ந்துரைத்தார். வள்ளுவ பொருட் சிறப்பை அறிந்த மதுரைத் தமிழ் நாகனார் “எல்லாப் பொருளும் இதன் பால் உள்” என்று தெளிந்துரைத்துள்ளார். இவை வள்ளுவத்தின் காலமும் எல்லையும் கடந்து நுண்பொருட்ச் சிறப்பை உணர்த்துவன. தமிழ் நாடு செய்த தவப்பயனாய் தோன்றிய வள்ளுவர் தந்த தமிழ் மறையாம் திருக்குறள் உலகப்பொதுமறை என்று போற்றப்படுகிறது. ஒன்றே முக்கால் அடியில் ஒருங்கிணைந்த கருத்துக்களை ஓசையுடன் சொன்னதால்தான், திருவள்ளுவனாரின் திருக்குறளைத் கிறனாய்வு செய்க இடைக்காடர் என்மை பலவர்

Date of submission : 02-12-2025 Date of acceptance : 03-12-2025

Date of Publication: 30-01-2026

Corresponding author's Name :Dr.s.Anitha sophiya Markiret

Email : sophiya@gmail.com

“கடுகைத் துளைத்து ஏழ்கடலைப் புகட்டி

குறுகத் தரித்த குறள்”

எனக் கூறியுள்ளார். மிகவும் சிறிதளவு என்பதற்குக் கடுகளவு எனக் கூறும் மரபு உண்டு. ஒரு சிறிய கடுகைத் துளைத்து அதனுள் ஏழு கடலைப் புகுத்தமுடியுமா? முடியாது. ஆனால், அந்த அரிய செயலைத்தான் திருவள்ளுவர் தம் ஒவ்வொரு குறட்பாவிலும் ஆற்றியுள்ளதாக இடைக்காடர் இயம்பியுள்ளார். ஒளவையார் என்னும் புலவர் பெருமாட்டியோ,

“அணுவைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்

குறுகத் தரித்த குறள்”

என்று பாடியுள்ளார். அணு என்பதைக் குறிக்கும் ஆங்கிலச் சொல் Atom என்பது. இந்த Atom என்பதற்குப் பிளக்க முடியாதது என்பது பொருள். ஆனால், இருபதாம் நூற்றாண்டில் அணு பிளக்கப்பட்டதை உலகு அறியும். அணுவைப் பிளத்தல் - துளைத்தல் என்ற ஒரு குறிப்பைப் பல நூற்றாண்டுகட்கு முன்பே ஒளவையார் அறிவித்துள்ளார். பிளக்க முடியாத - துளைக்க முடியாத அணுவையும் துளைத்து அதனுள் ஏழுகடலைப் புகுத்துவது போன்ற அரிய பெரிய செயலைத் திருவள்ளுவனார் செய்துள்ளாராம். அதாவது ஒவ்வொரு குறளிலும், அரிய பெரிய - ஆழ்ந்த உயர்ந்த - பரந்து விரிந்த கருத்துக்கள் உள்ளன என்பது இதன் பொருளாகும். எனவே, திருக்குறள் நூலை ஒரு மாபெரும் கடல் என்று கூறலாம். கடலிலே முத்துக்கள் இருக்கும். திருக்குறளாகிய மாபெருங்கடலில் ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது முத்துக்கலுள் வேளாண்மையின் சிறப்புக் குறிக்கப் பட்ட “உ மவு” என்ற அகிகாரத்தில் உள்ள பக்கப்

முனைவர் ச.அனிதா சோபியா மார்கிரேட் உதவிப்பேராசிரியர் கொங்குநாடு கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்.

குறட்பாக்களும் உழவின் சிறப்பை எடுத்துரைக்கின்றன. திருவள்ளூர் பல்துறை வள்ளூர், உழவைத் தொழிலாகவும் கொண்ட உழவர் எனவும் கூறலாம்.

விருந்தோம்பல் :

விருந்தினரை உபசரிக்கும் 'விருந்தோம்பல்' அதிகாரத்தில்

“இருந்தோம்பி இல்வாழ்வதெல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு” (குறள்-81)

இல் இருந்து ஓம்பி வாழ்வது எல்லாம் மனைவியோடும் வனத்தில் செல்லாது இல்லின்கண் இருந்து பொருள்களைப் போற்றி வாழும் செய்கை எல்லாம் விருந்து ஓம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு விருந்தினரைப் பேணி அவர்க்கு உபகாரம் செய்தற் பொருட்டு வேளாண்மை செய்யாவழி இல்லின்கண் இருத்தலும், பொருள் செய்தலும் காரணமாக வரும் துன்பச் செய்கைகளுக்கு எல்லாம் பயன் இல்லை என்பதாம்.

கைமாறு கருதாது, பிறருக்கு உதவி செய்யும் பொருளில் 'ஓப்புரவு அறிதல்' அதிகாரத்தில்,

“தாளாற்றித் தந்த பொருள்எல்லாம் தக்கார்க்கு வேளாண்மை செய்தல் பொருட்டு” (குறள்-212)

பிறர்க்கு உதவாதார் போலத் தாமே உண்டன் பொருட்டும் வைத்து இழத்தற் பொருட்டும் அன்று என்பதாயிற்று. விடாமுயற்சியும் உடல் முயற்சியும் உடையவனாக இருக்க வேண்டும் என்று கூறும் 'ஆள்வினையுடைமை' அதிகாரத்தில்,

“தாளாண்மை என்னும் தகைமைக்கண் தங்கிற்றே வேளாண்மை என்னும் செருக்கு” (குறள்-613)

“தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை வேளாண்மை போலக் கெடும்” (குறள்-614)

என்ற குறட்பாக்களில் வேளாண்மை என்பது உதவி செய்தல் உபகாரம் செய்தல் என்று கூறப்பட்டது.

உழவுத் தொழிலே சிறந்தது:

உழவுத் தொழிலின் இன்றியமையாத தன்மையையும் சிறப்பையையும் இத்தொழிலில் உழவர்கள் கடைபிடிக்க வேண்டிய செயல்களையும் கூறுவதுதான் 'உழவு' என்ற அதிகாரத்தின் சிறப்பு உலகம் பல தொழில் செய்து சுழன்றாலும் ஏர்த் தொழிலைப் பின்பற்றியே நிற்கும். அதனால் எவ்வளவு துன்பமானாலும் உழவே சிறந்த தொழிலாகும் என்று வள்ளூர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனை,

“உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி” - (குறள்-1031)

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்” - (குறள்-1033)

உழவுத்தொழில் நின்றுவிட்டால் உலகத்தில் இல்லறமும் நடக்காது துறவறமும் நடக்காது இந்த பூமியானது தன்னைத்தானே சுற்றிக்கொண்டு வருகிறது என்ற உண்மையை,

“சுழன்றும் ஏர்ப் பின்ன துலகம் அதனால்

உழந்தும் உழவே தலைக்கு - (குறள்-1031)

என்ற குறளின் மூலம் உழவே தலை என்றும் கூறினார்.

“உழுவார் உலகத்தார்க் காணியஃதாற்றா

தொழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து” (குறள்-1032)

காடுகொண்டு நாடாக்கிக் குளந்தொட்டு என்றாற் போல உழுவார் என்றது உழவிப் பார்மேலும் செல்லும் உலகத்தார் என்றது ஈண்டு இவரையொழிந்தாரை, கலங்காமல் நிறுத்தற்கண் ஆணி போறலின் ஆணி என்றார்.

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் :

உழவு செய்து வாழ்வாரே உரிமையோடு வாழ்வார், மற்றவர் பிறரைத் தொழுது அவர் பின் சென்று வாழ்வார். இதனை,

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம்

தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்” (குறள்-133)

என்ற குறள் வெளிப்படுத்துகிறது.

உழுது நெல்லை உற்பத்தி செய்யும் உழவர்கள் பல வேந்தரின் நிலங்களையும் தம் வேந்தரின் நிலங்களையும் தம் வேந்தரின் குடைகீழ் கொண்டு வருவார்கள் என்பதை,

**“பலகுடை நீழலும் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர்
அலகுடை நீழலவர்” (குரல்-1034)**

என்ற குறள் வெளிப்படுத்துகிறது. இதன் மூலம் நான்கு வருணத்தார்களில் (அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர்) இரண்டு வருணத்தாரான அரசரும், வேளாளரும் இருந்த செய்தியை அறியமுடிகிறது.

உழவர்கள் யாசிக்க மாட்டார்கள்:

கையினால் தொழில் செய்து உழைத்து உண்ணும் தொழிலாளர் பிறரிடம் சென்று யாசிக்க மாட்டார். வெள்ளத்திலும் வறட்சியிலும் தம்மை யாசித்தவருக்கு மறைக்காமல் கொடுப்பர். இதனை,

**“இரவார் இறப்பார்க்கு ஒன்று ஈவார் கரவாது
கைசெய்து உண்க மாலை யவர்” (குறள்-1035)**

என்ற குறளின் வழி வெளிப்படுகிறது.

வேளாண்மையின் அடிப்படைத் தத்துவம் உழவு :

உழவில் தலையாய செயல் ஏர் கொண்டு உழுதல்.

**“தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும்” (குறள்-1037)**

பெரும் கட்டிகளாக இருக்கின்ற வயல்மண் மிகச் சிறு கட்டிகளாக உடையும் வரை உழ வேண்டும். அஃதாவது புழுதியாகும் வரை உழ வேண்டும் என்கிறார் வள்ளுவர். ஒவ்வொரு சால் உழும் போதும் ஆழம் அதிகமாகிக் கொண்டே செல்லும் இவ்வாறு நன்கு உழுத மண்ணை உனக்கு (பொடிப் பொடியாக உதிரும் வண்ணம் நன்கு காய விடுதல்) வேண்டும். அவ்வாறு புழுதியான மண் காய்வதினால் காற்று உள்ளே புக ஏதுவாகும். பயிருக்கு நன்மை செய்யும் நுண்ணுயிரிகள் இதன் மூலம் புத்துயிர் பெறும். அதிகச் சத்துள்ள அடி மண் மேல் நோக்கி வருவதால் விதை விதைத்த உடன் வளரும். வெப்பத்தின் மூலமும்

பறவையினங்கள் மூலமும் பயிருக்குத் தீங்கு செய்யும் பூச்சி வகைகளின் முட்டைகளும் கூட்டுப் புழுக்களும் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன.

உழவனின் இலக்கணம் :

ஒரு நல்ல உழவன் தன் நிலத்திலிருந்து கிடைக்கும் வைக்கோலைச் சேர்த்து வைத்திருப்பான் நாள்தோறும் உழுது ஏரைப் போற்றுவான் புன்செய் நிலத்தையும் திருத்துவான் எருவிடுவான் கலப்பையால் நிலத்தைப் பண்படுத்துவான். உழவுத்தொழிலின் முக்கியக் கூறுகளை வள்ளுவர்,

**“ஏரினும் நன்றால் எருவிடுதல் கட்டபின்
நீரினும் நன்றதன் காப்பு”**

உழுவதைக் காட்டிலும் எருவிடுதல் தலையாயது இந்த இரண்டும் செய்த பின் களை நீக்க வேண்டும், களை நீக்கிய பின்னர் நீர் பாய்ச்ச வேண்டும். இவை அனைத்தையும் செய்த பின் எக்காலத்திலும் பயிரைக் காப்பது மிகவும் இன்றியமையாதது. ஒரு மிகப்பெரிய இலக்கை அடைவதற்கு அதைச் சிறு இலக்குகளாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு சிறு இலக்கையும் செம்மையாக மேற்கொண்டால் மலைப்புத் தெரியாமல் பயணம் எளிதாக இருக்கும். அந்த மேலாண்மை தத்துவத்தையே வள்ளுவர் கையாண்டுள்ளார்.

எருவிடுதல் பற்றிய முரண்பட்ட கருத்துக்களை மேற்கண்ட இரண்டு குரல்களிலும் காணலாம் ஆனால், இந்த முரண்பாட்டிற்குள் ஒரு அறிவியல் உண்மை ஒளிந்துள்ளது அனைத்து வகை நிலங்களிலும் ஒரே மாதிரியான வேளாண்மை செய்வது இல்லை. காடுகள் நிறைந்த புன்செய் நிலமான முல்லை நிலத்தில் செய்யும் வேளாண் முறையும், வயற்பரப்புகள் நிறைந்த நன்செய் நிலமான மருத நிலத்தில் செய்யும் வேளாண் முறையும் வேறுபடும்.

புழுதி பறக்க உழுதால் ஒரு பிடி எருகூடத் தேவையில்லை என்று கூறியது முல்லை நிலத்திற்கும்.

உழுவதை விட எருவிடுதல் நன்று என்று கூறியது மருத நிலத்திற்கும் பொருந்தும்.

முடிவுரை :

இன்றையநிலை, இந்தியாவில் இருக்கும் தமிழகத்தில் இன்றளவும் உழவுத் தொழில் சிறந்ததாக காணப்படுகிறது. இத்தகைய உழவுத் தொழிலின் மூலம் விளையும் பொருட்களை இன்றளவும் உட்கொண்டு மக்கள் உயிர்

வாழ்கின்றனர். செயற்கை உரம் தரும் சீரழிவை தவிர்க்க வேண்டும்.

மேலும் தரமான விலைப் பொருளுக்கு, நியாயமான ஏடை, மறைமுக ஏலம் மூலம் சரியான விலை கிடைக்க ஒழுங்குமுறை விற்பனைக்கூடங்கள் மூலமாக விற்பனை செய்யவும். கண்காணிக்கவும் அக்மார்க் தர நிர்ணயம் செய்யவும் வேளாண்மை விற்பனைத்துறை தனியாகச் செயல்படுகிறது.

துணைநூற்பட்டியல் :

1. திருக்குறள் வேளாண்மை – இல. செ. கந்தசாமி
2. பாலசுந்தரம்.ச, திருக்குறள் தெளிவுரை, மணிவாசகர் பதிப்பகம் சென்னை. 2000
3. பத்மதேவன், தமிழ்ப்பிரியன் (உ.ஆ), நீதிநூல் களஞ்சியம், கொற்றவை வெளியீடு, 2014

இன்குலாப் கவிதை வெளிப்படுத்தும் மனிதம்

லா.இக்னேசியஸ் சேசுராஜா, முனைவர் க.கமலா,

Abstract:

Imagination is not the only reason for a creator to compose pomes, facts also roam around the poets soul .It is natural for the poet to not spread his wings towards the sky but to roam in the real earth in which we live. That is why the thought of the country becomes inevitable for the poet. The poets realized that life without country and languages is only moving and not successful. That is why poets from the Sangam period till today thought about the country very much.

“To meet a social need in the best possible way you must be at the head of your class and engage in the struggle with that class on all fronts.You must shatter the myth that art is apolitical” - Mayakovsky

There are many paths leading to human liberation. The philosophies that underpin each of them are beliefs, arts, and literature. All the philosophies leading to liberation can be divided into two categories, one is life-supporting and the other is life-denying.

Keywords படைப்பாளன்,கவிதைகள் நாட்டுப்பற்றும், மொழிப்பற்றும், மனிதம் முன்னுரை

ஒரு படைப்பாளன்,கவிதைகள் புனைவதற்குக் கற்பனைகள் மட்டும் காரணமாக இருப்பதில்லை உண்மைகளும் கவிஞர்களின் உள்ளத்தைச் சுற்றி உலா வருகின்றன.

Date of submission : 02-12-2025 Date of acceptance : 03-12-2025
Date of Publication: 30-01-2026
Corresponding author's Name :Dr.K.Kamala
Email : kamaladr.sl@velsuniv.ac.in

ஆகாயத்தை நோக்கி மட்டும் தன் சிறகுகளை விரிக்காமல் நாம் வாழுகின்ற உண்மையான மண்ணில் புரள்வதும் கவிஞனுக்கு இயல்பாகிறது.அதனால் தான் நாட்டைப் பற்றிய சிந்தனை கவிஞனுக்குத் தவிர்க்க முடியாதாகிறது. நாட்டுப்பற்றும், மொழிப்பற்றும் இல்லாத வாழ்வு நகருமே தவிர வெற்றியைத் தராது என்பதை கவிஞர்கள் உணர்ந்திருந்தனர். அதனால்தான் சங்ககாலந்தொட்டு இன்றுவரை கவிஞர்களிடத்து நாட்டைப் பற்றிய சிந்தனை மிகுந்திருந்தது.

"ஒரு சமூகத் தேவையைச் சிறந்த முறையில் சந்திப்பதற்கு உனது வர்க்கத்தின் தலைமையில் நீ இருக்கவேண்டும்; அப்படி இருந்துகொண்டு அந்த வர்க்கத்தினரோடு எல்லா முனைகளிலும் போராட்டத்தில் ஈடுபடவேண்டும். அரசியலற்ற கலை என்ற கூட்டுக்கதையைத் தூள்தூளாக நொறுக்கிவிட வேண்டும்"(1) என்றான் மாயாகோவ்ஸ்கி

(ஆ.செகந்நாதன், புதிய கவிதைகளில் மார்க்சீயம் ப 68

மனித விடுதலைக்கு இட்டுச் செல்லும் வழிகள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. அவை ஒவ்வொன்றையும் தாங்கும் தத்துவங்களாக நம்பிக்கைகள் அவற்றைச் சேர்ந்த கலைகள்,

லா.இக்னேசியஸ் சேசுராஜா,, முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,

முனைவர் க.கமலா, (நெறியாளர்)பேராசிரியர்,

தமிழ்த்துறை, மொழிகள் புலம், வேல்ஸ் அறிவியல் தொழில் நுட்ப உயர் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், பல்லாவரம், சென்னை 117.

இலக்கியங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. விடுதலைக்கு வழி சொல்லும் தத்துவங்களை எல்லாம் இரண்டு வகையாகப் பிரித்துவிடலாம் ஒன்று வாழ்க்கையை ஏற்பவை. மற்றொன்று வாழ்க்கையை மறுப்பவை

மனிதவாழ்வு

மனித வாழ்வு உயர்வானது, உன்னதமானது, வளர்ச்சியடைந்த பொறிகள் கொண்ட மனிதனால் வாழ்க்கையிலிருந்து எவ்வளவோ அனுபவங்களைப் பெறமுடிகிறது. அந்த அனுபவங்களை ஆராயவும் அவற்றினூடே ஒளிரும் உண்மைகளைத் தொகுத்துக் கொள்ளவும் அவனால் முடிகிறது. இந்த வாழ்க்கையில் அழகுகள் கொட்டிக்கிடக்கின்றன. வாழ்க்கையை எதிர் கொள்வதும் அதன் உயர்வையும் தாழ்வையும் ஆராய்வதும் பேரனுபவங்களுக்கு ஆளாவதும் வாழ்க்கை சார்ந்த உண்மைகளைக் கண்டடைவதற்கான வழியைத் திறக்க உதவுவதாகும். இவ்வழியில் நீண்ட பயணத்தை மேற்கொள்வது மனிதப் பிறவிக்கே கிடைத்த பெரும் வாய்ப்பாகும்.

கவிஞன் ஒருவன் தன் வாழ்க்கை அனுபவத்தில் கற்றதை தன்னுணர்ச்சி பாடல் மூலமே வெளிப்படுத்த அதிகம் விரும்புவான் அதுதான் அவன் கொண்ட உணர்ச்சியின் முழுமையையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் கொள்கலமாக இருக்கிறது. அதுவே, மிகத் தூய்மையான கவிதையின் வடிவம் ஆகிறது. அதுமட்டுமின்றிக் கவிஞன் என்பவன், காலத்தின் கோலங்களைக் கருத்துமிக்க செயல்பாடுளை, வரலாற்று எண்ணங்களைச் சிந்தனையும் கற்பனையும் கலந்து உலகிற்கு வரையறுத்துக்காட்டும் 'கண்ணாடி' போன்றவன். மேலும் தான் வாழும் காலநிலை அறிந்து உணர்ந்து தேவைக்கேற்ப மரபு மாறாமல் பண்பாட்டிற்கு இழுக்கு வராமல் பா வடிக்க முயல்கிறான்.

இலக்கியத்தில் மனிதம்

“மனிதனை நேசிக்கிற எல்லா உயிர்களிடமும் அன்பு காட்டுகிற உன்னதமான வாழ்க்கை நெறியே மனிதம்” ஆகும். இது சங்க இலக்கியத்தில் பரவலாகக் காணப்படுகிறது. தன்னைப் பிரிந்து சென்ற காதலனை நினைத்து வாடும் காதலியை நோக்கி, மழைக் காலம் வந்துவிட்டது விரைவில் காதலன் வருவான் என்று ஆறுதல் கூறுகிறதோழி,

“பூத்த பொங்கர் துணையொடு வதிந்த

தாதுண் பறவைபேதுறல் அஞ்சி

மணிநா ஆர்த்தமாண் வினைத்தேரன்

உவக் காண்தோன்றும் குறும்பொறை நாடன்”(2)

(பா.வீரமணி, பட்டுக்கோட்டையின் பாட்டுத்திறம் ப-84) என்று பாடுகிறான். காதலன், பூங்காவில் பூத்திருக்கும் மலர்களில் தேன் குடிக்கும் வண்டுகள் பயப்பட்டு அஞ்சமே என்று கருணையோடு தன் தேரில் கட்டப்பட்டுள்ள மணியின் நாலை ஒலிக்காத வண்ணம் கட்டித்தேரை ஓட்டுவானாம். பல நாட்கள் பிரிந்து சென்று திரும்பும் வேளையிலும் வண்டினங்கள் மகிழ்வைச் சிதைக்கக் கூடாது என்று நினைத்த காதலனின் உள்ளம் சங்ககாலச் சமுதாயப் பண்பை உணர்த்துகிறது.

மனிதம் என்பது என்ன?

மனிதனுள் சுயநலம் வளர்ந்த போதே பொது நலமும் வளர்ந்துள்ளது; மனித காயங்கள் பெருகும் போதே மனித நேயங்களும் பெருகி வந்துள்ளன, அவை ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பானவை, ஆனால் முரண்பாடானவை, மதத்தின் தேவை இல்லாமல் மனித குலத்தின் ஆற்றலினாலேயே மகிழ்ச்சியையும் தேவையையும் அடைய முடியும் என்று உறுதியாக நம்பும் தத்துவமே மனிதம். கருக்கமாகச் சொன்னால் "எப்பொழுதும் பிறர்க்குத் துன்பம் தராத நிலையே மனிதம் எனலாம்." இத்தகு மனிதம் சார்ந்த கூறுகளை தமிழ் இலக்கிய வரலாறு காட்டும் மனிதநேயப்

படைப்பாளர்கள் வரிசையில் கவிஞர் இன்குலாபின்
படைப்புகளின் வழிக் காணலாம்.

மனிதம் என்பதை கவிஞர் இன்குலாப்,

"அன்புசெய்க! அன்பு என்பது செயல்...

அல்லல்படும் மக்களுக்கு

எதுதேவையோ அதை நிறைவு செய்வது அன்பு..

அது வெற்றுச் சொல் அல்ல.

பசி தீர்த்தல் துன்பம் துடைத்தல்" (3)

(இன்குலாப், மணிமேகலை, ப-126)

என்கிறார். உலக உயிர்களுக்கு முதல் தேவை உணவு அதை
உலகத்திற்குக் கொடுப்பதில் தான் மனிதம் உண்டு அதைச்
செய்ய பெருந்துணை அன்பு என்கிறார் கவிஞர்.

இதே கருத்தை பாரதி,

"வயிற்றுக்கு சோறிடவேண்டும் – இங்கு

வாழும் உயிர்க்கு எல்லாம்

பயிற்றிப் பல கல்வி தந்து இந்தப் பாரை

உயர்த்திடவேண்டும்"(4)

(பாரதியார் கவிதைகள் ப.86)

என்று வாழும் உயிர்க்கு எல்லாம் சோறிடவேண்டும்
என்கிறார். உடன் அதை கற்பிக்கவும் வேண்டும் என்கிறார்
கல்வி என்பது அறியாமையைப் போக்கும் மருந்து
உணவிற்குப் பின் அதனைக் கொடுக்கவேண்டும் என்கிறார்.

மனிதமும் கலையும்

கலை என்பது கருத்தை நிலை நிறுத்தி மனித
சமுதாயத்தின் அமைதிக்கும் வாழ்விற்கும் வழி அமைப்பது
ஆகும். கலையில் மனிதம் நிலைபெற்றால் மட்டுமே அது
நெடுநாள் வாழும் தகுதியைப் பெறுகிறது. அதனைக் கவிஞர்
இன்குலாப்,

"கபிலரை மனிதன் என்பேன் மனிதத்தின்

உணர்வுகளை அந்த

அந்தச் சூழல்களில் நிறுத்திப் படைப்பது தான் கலை.

கபிலரும் இந்த உணர்வுப்பட்டவரே!"(7)

(இன்குலாப், குறிஞ்சிப் பாட்டு ப-24)

கலையில் மனிதத்தின் உணர்வுகள் நிலை பெறவேண்டும்
என்கிறார். இயற்கையின் படைப்பில் கலைஞன் வேறெந்த
படைப்பும் செய்யாத செயலை மனிதன் மனிதனுக்குப்
படைக்கிறார்.

வெய்யிலிடம் வேண்டுகோள்

உழைப்பாளர்களையும் உழவர்களையும் சூத்திரர் என
முத்திரை குத்தியவர்களை விலங்குகளாக எண்ணிய போக்கு
உண்டு. ஆனால் அக்காலத்திலேயே 'உழுவார்
உலகத்தார்க்கு ஆணி' என்றும் சுழன்றும் ஏர்ப் பின்னது
உலகு என்றும், "இரவார் இரப்பார்க்கு கொன்று ஈவார்"
என்றும் உழைப்பாளர்களான உழவர்களைச் சமுதாயத்துத்
தலைமக்களாக்கியப் பெருமை திருவள்ளுவர்க்கு உண்டு.

**"இலபென்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்."(8)**

(மு.வ.உரை, திருக்குறள் ப.104)

என்று கூறி மக்களாகப் பிறந்த ஒவ்வொரு வரும் சோம்பித்
திரியாமல் உழைக்க வேண்டும் என எச்சரிக்கிறார்
வள்ளுவர்.

மானுடத்தைப் போற்றிய மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்
ஷெல்லி, இங்கிலாந்து மக்களுக்கு' எனும் கவிதையில்,

"இங்கிலாந்து மக்களே! உழைத்து உழைத்து

முனகுபவர்களே!

உங்களுக்குச் சொந்தமில்லாத அறுவடைகளை

அறுப்பவர்களே!

உங்களை அடக்கி ஆள்பவர்களுக்கு ஆடை

அணிகளை நெய்து

கொடுத்துவிட்டு, உங்களுக்கோ கொடிய குளிர்

வாடையையே

போர்த்திக் கொள்பவர்களே! உங்களைத்தான்!

கதகதப்பான

வீடு கட்டுபவர்களே நீங்களெல்லாம் அவர்களை

தொட்டில் முதல்
கடுகாடு வரை பேணிப் பாதுகாக்கிறீர்களே!
தம்மிடமுள்ள
எல்லாவற்றையும் அவர்களுக்கு வழங்கிவிடும்
கடவுளர்களைப்
போல் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள்”(9)

(பா.வீரமணி, பட்டுக்கோட்டையின் பாட்டுத்திறம் ப-84)
என்று தொழிலாளர்கள் கடவுளைப் போன்றவர்கள் என்றே
கூறுகிறான். ஷெல்லியின் தாசனாகக் காலம் முழுதும்
விளங்கிய பாரதியாருக்கு மேற் கண்ட கவிதையின் தாக்கம்
மிகுந்திருந்தது எனலாம். பாரதியார் கடவுள் நம்பிக்கை
உள்ளவர் மனிதர்களைக் கடவுள் நிலைக்கு உயர்த்த முடியும்
என்று நம்பியவர்.

“இரும்பைக் காய்ச்சி உருக்கிடுவீரே
யந்திரங்கள் வருந்திடுவீரே
கரும்பைச்சாறு பிழிந்திடுவீரே
கடலில் மூழ்கி நன்முத்தெடுப்பீரே!
அரும்பும் வியர்வை உதிர்த்துப் புவிமேல்
ஆயிரம் தொழில் செய்திடுவீரே
பெரும்புகழ் நமக்கே இசைக்கின்றேன்
பிரமதேவன் கலையிங்கு நீரே!”(10)

(பாரதியார் கவிதைகள்,ப.458)

என்று படைப்புக் கடவுளின் கலையாகவே பாட்டாளியைக்
கண்டார். தேடிச் சென்றும் காணமுடியாத கடவுளைப் போல்
அல்லாமல் கண் முன்னே நடமாடும் கடவுளாக பாரதியார்
காண்கிறார். இதே போல பாரதிதாசனும்,

-----செந்தோட்
புறத்தினிலே கலப்பையுடன் உழவன் செல்லும்
புதுநடையில் பூரித்தாள்விளைந்த நன்செய்

நிறத்தினிலே என்விழியை நிறுத்தினாள் என்
நெஞ்சத்தில் குடியேறி மகிழ்ச்சி செய்தாள்(11)
(பாரதிதாசன் கவிதைகள் (அழகின் சிரிப்பு)

என்று அழகு என்பவள் உழவனிடத்தும் கலைப் பையிலும்
காட்சி தந்தாள் என தான் மகிழக் காரணமான உழைப்பைப்
பாராட்டுகிறார்.

கவிஞர் இன்குலாப் மனிதத்தின் தன்மை
உணர்த்துவதாக,

"கரண்டிக் கொழுப்பவர்கள் உள்
சூட்டில் பொசுங்கவில்லை
சுரண்டப் படுபவர் தாம் – உள்
சூட்டில்பொசுங்குகிறார்
ஆகையினால் வெயிலே – ஏழை
ஆவி பிரிந்த உடல்
வேகையில் மட்டும்சுடு –அதுவரை
வீணில் பொசுக்காதே!"(12)

(இன்குலாப் ஒவ்வொரு புல்லையும் ப-270)

என்று வெயிலிடம் வேண்டுகிறார். உழைத்து உடல்
வருந்துபவர்கள் உழைப்பாளிகள். அவர்கள் உழைப்பாலே
இவ்வுலகம் இயங்குகிறது. யார் அவரவர்கள் உழைப்பால்
உயர்கிறார்களோ அவர்கள் வாழ்வு மிகவும் சொகுசாக
உள்ளது. எனவே வெயிலே நீ தயவுசெய்து பாட்டாளிகளைப்
பொசுக்காதே அவர்கள் இறந்த பிறகு மட்டுமே பொசுக்கு
என்று வெயிலிடம் முறையிடுகிறார். இக்கவிதை, கவிஞரின்
மனிதநேய உணர்வை வெளிப்படுத்துகிறது.

தொகுப்புரை

சமுதாயத்தில் மனிதநேயத்திற்கு எதிராகச் சுமத்தப்படு
அத்தனையும் எதிர்க்கப் படவேண்டும் என்கிறார்.

ISBN: 978-93-5810-640-4

பாரதிதாசன் உணர்த்திய தாய்மொழி வழிக்கல்வி

(வெ.கவிதா, முனைவர் அ.இருதயராஜ்)

பழமையை அறிந்து போற்றவும். புதுமையை உணர்ந்து ஏற்கவும் துணை செய்வது தாய்மொழி அறிவு. ஒருவனை உலகிற்கு வெளிப்படுத்திக்காட்டவும் தனிமனித வளர்ச்சிக்கும் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும் காரணமாய் அமைந்தது அவன் தன் மொழி மீது கொண்ட பற்றே, தன்னை உலகிற்குப் புதிய பரிமாணங்களில் ஒளிரச் செய்து, சுயமரியாதையோடு வாழவைக்கும் தமிழ்வழிக் கல்வியின் சிறப்புகளைப் பாரதிதாசன் தன் பாடல்களில் எவ்வாறு எடுத்துரைக்கின்றார் என்பதை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தமிழ்ச் சமுதாயம்

தமிழக மக்களின் அடிமை எண்ணத்திற்குக் காரணம் அவர்களின் நெஞ்சில் மண்டிக்கிடக்கும் சாதி வெறியே, எல்லாத் தமிழரும் சாதியையொழித்து இன்பத் தமிழகத்தை எய்துங்கள் என்கிறார். எழிலான தமிழகத்தையும் நல்வாழ்வையும் அடையத் தடைக்கல்லாக இருப்பது சாதி என்கிறார் பாவேந்தர். அதனால், “ஒழியாச சாதி ஒழிய வேண்டும்” என்கிறார். சாதியொழிந்தால் நாம் எல்லாத் துறைகளிலும் எதிர்பார்க்கும் முன்னேற்றம் அடைந்துவிடுவோம் ஒற்றுமைக்கும் உயர்வுக்கும் ஊறு விளைவிப்பது சாதியும் மதமுமே என்பது பாவேந்தரின் முடிந்த எண்ணமாக உள்ளது.

சாதி ஒழித்திடல் ஒன்று நல்ல
தமிழ் வளர்த்தல் மற்றொன்று
பாதியை நாடு மறந்தால் - மற்றப்
பாதி துலங்குவதில்லை
சாதிகளைத் திட்ட ஏரி நல்ல
தண்டமிழ் நீரினை ஏற்கும்
சாதிப் பிணிப்பற்றதோளே நல்ல

Date of submission : 10-01-2026 Date of acceptance : 22-12-2026
Date of Publication: 30-01-2026
Corresponding author's Name :Dr.A.Irudhayaraj
Email : irudhayaraj.sl@velsuniv.ac.in

தண்டமிழ் வாளினைத் தூக்கும்!

என்று பாரதியார் தனக்கு உரைத்திட்ட கருத்துக்களை மனதில் ஏற்றி பாரதிதாசன் தாம் படைத்த கருத்தோவியங்களில் எங்கெல்லாம் சாதி ஒழிப்பு கருத்துக்களைக் கூற முடியுமோ எனச் சிந்தித்து அங்கெல்லாம் பல பாடல் பாடியுள்ளார்.

தாய்மொழி வழிக்கல்வி

உலகின் செவ்வியல் மொழிகளில் ஒன்றாகத் திகழும் தமிழ்மொழி, செம்மாந்த இலக்கிய, இலக்கண வளங்களைப் பெற்ற சிறப்புக்குரிய மொழியாகத் திகழ்கின்றது. வளமார்ந்த தமிழர்களின் வாழ்வியல், பண்பாடு, நாகரிகம், அரசியல், வரலாறு, அறிவியல் முதலானவை இடம்பெற்றுள்ள தமிழ் இனத்துக்கும் தமிழ் நிலத்துக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் பெருமைசேர்க்கும் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் நிறுவி தமிழ் வழியில் பாடங்களை நடத்தவேண்டும் என்பதை,

தமிழ்க் கல்விக் கழகம் நிறுவி

- - - - -

தமிழ்ப் பேச்சால் தமிழ் எழுத்தால்

நடத்தல் வேண்டும்

என்று சுட்டுகிறார். தாய்மொழியாம் தமிழ்வழிக் கல்வி கற்பிக்க வேண்டும் என்பதை,

செந்தமிழ்ப் பள்ளி புகுத்தி

தமிழ்க் கல்வி கட்டாயம்

வி. கவிதா, முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்,

முனைவர் அ.இருதயராஜ், உதவிப் பேராசிரியர், (நெறியாளர்)

தமிழ்த்துறை, வேல்ஸ் அறிவியல் தொழில் நுட்ப உயர் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், பல்லாவரம், சென்னை 117.

என்ற கவிதை உணர்த்துகின்றது. தமிழ் வழியில் கற்பதால் தாழ்வுமனப்பான்மை நமக்கு தேவையில்லை. கவிஞர்கள் பலருக்கு வாழ்வுக் கொடுக்கக் கூடியது எனப்பதை,

தமிழ் மொழியில் தமிழ்ப்பாடல்

மிகவுண்டு தமிழ்க் கவிஞர்

பல்லோர் உள்ளார்

உமைத்தாழ்வு படுத்தாதீர்

என்றும். மேலும், தமிழ்மொழி கீழான நிலைக்குச் செல்ல அனுமதிக்க மாட்டேன். தன் உயிர் இருக்கும் வரைக்கும் அவற்றைக் காப்பேன் என்று கூறுகின்றார் பாரதிதாசன். இதனை,

நாயினும் கீழாய்ச் செந்தமிழ்

நலிவதை நான் கண்டு

ஓயுதல் இன்றி அவர்நலம் எண்ணி

ஊழைத்திட நான் தவறேன்

என்ற பாடல் மூலம் உணரலாம்.

தமிழ் மரபை உணர்த்தும் கல்வி

தமிழ் வழியில் கற்கும் மாணவர்களுக்கு தமிழ்ப்பண்பாட்டு மரபான காதலும் வீரமும் உண்டாகும். அவர்கள் உள்ளத்தில் இன்பம் பெருகும், துன்பங்கள் நீங்கி மனதில் தூய்மை உண்டாகும் என்று கூறுகின்றார். இதனை,

இன்பத் தமிழ்க்கல்வி யாவரும் கற்றவர்

என்றுரைக்கும் நிலை எய்திவிட்டால் -

துன்பங்கள் நீங்கும் , சுகம்வரும் நெஞ்சினில்

தூய்மையுண்டாகிவிடும், வீரம் வரும்

என்று கூறித் தாய்மொழிவழிக் கல்வியின் சிறப்பினைப் போற்றுகிறார்.

பிறமொழி மூலம் கட்டாயப்படுத்தி கற்கும் பொது தாய்மொழியின் வளர்ச்சி குன்றிவிடும் என்பதை,

தமிழகத்தில் இந்தி திணிக்கச்

சுட்டம் செய்தார் அவரே

சாரும் குட்டையில் எருமை மாட்டை

தள்ளுகின்றார் அவரே

என்ற கவிதை உணர்த்துகின்றது.

இன உயர்வை அளிக்கும் மொழி

தமிழன் உயரவேண்டும் என்றால் தமிழ் உயர வேண்டும் என்ற சிந்தனையை முன் வைக்கிறார். புரதிதாசன். இதனை,

தமிழுயர்ந்தால் தான் தமிழன் உயர்வான்

தமிழ்ப் பகையாளனும் தானே பெய்வான்

தமிழுயர்ந்தால் தான்!

என்றும். மேலும், உயர்வையும் உணர்வுள்ள மனதனாகவும் ஆக்குவது தமிழ் மொழி என்பதை,

உயர்வுற்ற தமிழ்மக்கள் உணர்வுற்ற நால்வாழ்வு

கருவுற்ற செந்தமிழ்ச் சொல் - ஒரு

கதியற்றறுப் போனதுண்டோ அட்டா அந்த

என்று குறிப்பிடுகிறார். தமிழ் மொழியின் சிறப்பினை உலகிற்கு உணர்த்திட பெண்களே வரும் கொண்டு எழுந்து வாருங்கள் என்னு மொழியுரைமக்கு குரல் கொடுக்கின்றார் பாரதிதாசன். இதனை,

ஒருவானில் பன்னிலவாய்

உயர்தமிழ்ப் பெண்களெலாம்

எழுக! ஊங்கள்

திருவான செந்தமிழின்

சிறுமையினைத் தீர்ப்பதென

எழுக! நீவிர்

என்று குறிப்பிடுகிறார். தமிழ்த் தொண்டு என்று வந்துவிட்டால் முதியவரும் இளமையோடு செயல்படுவார் என்பதை,

தண்டுன்றும் முதியோரே!

துமிழ்த் தொண்டென்றால் இளமை

துனை எய் தீரோ?

என்று குறிப்பிடுகிறார். தமிழ் நாட்டில் காணப்படும் வணிக நிறுவனங்களுக்கு தமிழ்ப் பெயர் பலகை அமைக்க

வேண்டும் என்று அரசு கட்டளைளிடுவேண்டும் என்கிறார். இதனை,

தமிழில் பெயர்பலகை

வாணிகர் தம் முகவரியை

வரைகின்ற பலகையில் ஆங்

கிலமா வேண்டும்?

மாணுயர்ந்த செந்தமிழால்

வரைக என அன்னவர்க்குச்

சொல்ல வேண்டும்

என்ற கவிதை வழி உணர்த்துகின்றார். பிறமொழியை கற்றாலும் இனிய செந்தமிழ் மொழியை உயிராக நினைத்து வாழவேண்டும் என்பதை,

ஆங்கிலத்தைக் கற்கையிலும்

ஆயல்மொழியைக் கற்கையிலும்

ஏந்த நாளும்

தீங்கனியைச் செந்தமிழைத்

தென்னாட்டின் பொன்னேட்டை

உயிராய்க் கொள்வீர்

என்ற கவிதை வழி உணர்த்துகின்றார். பாவேந்தர் தம்முடைய ஆத்திசூடியில் மதமான பேய் என்பதொன்றிருப்பதல்லது பேய் என்று வேறு ஒன்று

கிடையாது என்னும் பொருளில் பேயி(ல்)லை மதம(ல்)லால் என்று கூறுகின்றார். இந்தக் கருத்தையே தொடர்ந்து வலியுறுத்தும் பாவேந்தர்

ஒரு மதமும் வேண்டாம் - தம்பி

உண்மையுடை யோர்க்கே

பெருமதங்கள் என்னும் - அந்தப்

பேய் பிடிக்க வேண்டா

என்கிறார். மதத்தின் பெயரால் மக்களின் அறிவு மழுங்கடிக்கப் படுகிறது; அவர்களின் பொருள்கள் பாழாக்கப்படுகின்றன. ஏராளமான சமூகத் தீங்குகள் மதத்தால் விளைகின்றன என்கிறார் பாவேந்தர்.

முடிவுரை

மக்கள் நெஞ்சில் மண்டிக்கிடக்கின்ற சாதியை அழித்திது தமிழ் சமுதாயத்தைத் தழைத்து வளரச் செய்வதும்; தமிழர்களின் வாழ்வியலில் பண்பாடு, மரபு, அரசியல் வரலாறு, அறிவியல் ஆகியவை சிறந்து விளங்கவும் தாழ்வுமனப்பான்மை நீங்கவும் தமிழ் மரபை நிலைநிறுத்தவும் தமிழ் வழி கற்றல் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. எனவே பல்கலைக்கழகங்களை நிறுவி தமிழ் வழியில் கற்பிக்கவேண்டும் அப்படி கற்பித்தால் தமிழ்ச் சமுதாயமும் தமிழ் மொழியும் செழித்து வளரும்

துணைநின்றவை

1. பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள் நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் ப) லிட், சென்னை.
2. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள் தொகுதி தொகுதி 1, நர்மதா பதிப்பகம் , சென்னை.
3. பாரதிதாசன், தமிழியக்கம், நர்மதா பதிப்பகம் , சென்னை.
4. பாரதிதாசன், தாயின் உள்ளம் மகிழ்கிறது, நர்மதா பதிப்பகம் , சென்னை.
5. பாரதிதாசன், வேங்கையே எழுக, நர்மதா பதிப்பகம் , சென்னை

ISBN: 978-93-5810-640-4

திருக்குறளில் கல்விச் சிந்தனைகள்

(முனைவர் பெ,குபேந்திரன்)

முன்னுரை

தமிழகத்தில் சங்கம் மருவிய காலத்தில் இயற்றப்பட்ட பதினெட்டு நூல்கள் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் என வழங்கப்படுகின்றன. இந்நூல்கள் அறம், அகம், புறம் என மூன்றாக பகுக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் அறநூல் பதினொன்று, அக நூல் ஆறு, புற நூல் ஒன்று என்ற வகையில் அமைந்துள்ளன.

நாலடி நான்மணி நானாற்பது ஐந்திணைமுப்

பால் கடுகங் கோவை பழமொழி – மாமூலம்

இன்னிலை சொல் காஞ்சியோ டேலாதி என்பதூஉம்

கைந்நிலையு மாம்கீழ்க் கணக்கு

என்ற தனிப்பாடலின் வழி அறியமுடிகிறது. இப்பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றான திருக்குறளில் இடம் பெறும் கல்விச் சிந்தனைகளை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கல்வி என்பதன் பொருள்

மனிதஇனம் தம்முடைய வாழ்க்கைமுறையையும், பண்பாட்டையும், மரபுகளையும் அடுத்த தலைமுறைக்கு எடுத்து செல்லுகிறது. உலகில் வாழக்கூடிய மக்கள் அனைவரும் வாழ்வாங்கு வாழ அடிப்படைக் காரணியாக விளங்குவது கல்வி. கல்வி எனும் சொல்லுக்கு பொருள் கூறும் போது, கல்லுதல் என்பதன் பொருள் தோண்டுதல் கல் என்னும் அடிச்சொல்லிருந்து கலப்பை என்ற பெயரும், கல்வி என்ற பெயரும் வந்தன. நிலத்தைக் கிளறுவதற்குக் கலப்பை பயன்படுவது போல கல்வி கல்லுதல் என்பது மனத்தைக் கிளறித் திருத்திப் பயன்படுத்துவதாகும் என்கிறார் சித்பவானந்த. (சையத் ஜாகீர் ஹசன், நீதி நூல்களில் கல்வி, ப.3)

Date of submission : 2024-11-25 Date of acceptance : 2024-11-30
Date of Publication: 2025-03-16
Corresponding author's Name : Dr.P.Gubendiran
Email : gubendirensi@vistas.ac.in

கல்வி என்பதற்கு அறிவு, கற்றல், நூல், வித்தை, பயிற்சி, உறுதி, ஊதியம், ஒதி, கரணம், கலை, கேள்வி சால்பு, தேர்ச்சி, விஞ்சை என்று கௌரா தமிழ் அகராதி விளக்கம் அளிக்கிறது. (பக்.233) திருக்குறளில் 40 ஆவது அதிகாரமாக கல்வி அமைந்துள்ளது.

குற்றம் இல்லாமல் நூலை கல்.

கற்கும் நூல்களை குற்றம்மில்லால் கற்க வேண்டும். கற்ற பின் கற்ற கல்விக்குத் தக்கபடி நடக்க வேண்டும். இதனை,

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்

நிற்க அதற்கு தக (391)

என்ற குறளின் வழி அறியமுடிகிறது. மேலும் இக்கருத்தையே இனியவை நாற்பது என்ற நூலும் இயம்புகிறது இதனை,

பற்பல நாளும் பழுதி இன்றி பாங்குடைய

கற்றலில் காழினிய இல் (இனி..பா.41:3-4)

என்ற பாடலடியால் அறியலாம்

கற்றவரே கண்ணுடையர்

எண்ணும் எழுத்துமே கண்களாவதால் கண்ணுள்ளவர்கள் என்று சொல்லத் தகுந்தவர்கள் கற்றவர்களே மற்றவர்களுடைய முகத்திலிருக்கும் கண்கள் புண்களுக்கே ஒப்பாகும். இதனை,

கண்ணுடையார் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு

புண்ணுடையார் கல்லா தவர் (393)

என்ற குறளின் வழி அறியமுடிகிறது.

முனைவர் பெ,குபேந்திரன், உதவிப் பேராசிரியர் – தமிழ்த்துறை, வேல்ஸ் அறிவியல், தொழில்நுட்ப உயர் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், பல்லாவரம், சென்னை - 600 117

ஆசிரியர் முன் தாழ்ந்து பணிய வேண்டும்

செல்வர் முன் வறியவர் நிற்பது போல ஆசிரியர் முன் தாழ்ந்து நின்று கல்வியைக் கற்றவர் உயர்ந்தவர் அவ்வாறு கல்லாதவர் தாழ்ந்தவர்.இதனை

**உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார்
கடையரே கல்லாதவர் (395)**

என்ற குறள் புலப்படுத்துகிறது.

கற்கும் அளவு அதிகமாக வேண்டும்

கற்றவனாவதற்கு எவ்வளவு படித்தால் போதும் என்ற கணக்கில்லை எவ்வளவுக் கெவ்வளவு தோண்டுகிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு மணற்கேணியில் நீர் ஊர் ஊறுவதைப் போல் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு கல்வி கற்கிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அறிவு பெருகும்.இதனை

**தொட்டனைத்து ஊறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்கு
கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு (396)**

என்ற குறளில் தெளிவுப்படுத்தியுள்ளார்.

கல்லாமல் இருக்க கூடாது

எவ்வளவு படித்தாலும் நல்லது தான் என்பது மட்டுமல்ல,எத்தனை மொழிகளைப் படித்தாலும் நல்லது தான் எந்த நாடும் சொந்த நாடாகும் படியும் எந்த ஊரும் சொந்த ஊராகும் படியும் பல நாட்டு மொழிகளிலும் உள்ள பற்பல நூல்களையும் சாகிறவரையிலும் ஒருவன் படித்துக் கொண்டே இருந்தால் தான் என்ன என்று குறிப்பிடுகிறார்.இதனை

**யாதானும் நாடாமல் ஊராமல் என்னொருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத வாறு (397)**

என்ற குறளின் வழி அறியலாம்.

கல்வி ஏழு பிறப்பிலும் துணை நிற்கும்

ஒருவன் ஒரு பிறப்பில் கற்ற கல்வி அவனது ஏழு பிறப்பிலும் சென்று உதவும் தன்மை உடையது. இதனை,

**ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவர்க்கு
எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து (398)**

என்ற குறள் கூட்டும்.இதே கருத்தையே நாலடியாரும் கூறுகிறது.இதனை,

**இம்மை பயக்குமால் ஈயக்குறை வின்றால்
தம்மை விளக்குமால் தாமுளராக் கேடின்றால்
எம்மை யுலகத்தும் யாங்கானேம் கல்விபோல்
மம்மர் அறுக்கும் மருந்து (நாலடி.132)**

என்ற பாடலில் கல்வியானது இம்மை மறுமை ஆகிய இரண்டையும் பயன்பட்டு பிறருக்குக் கற்றுக் கொடுப்பதாலும் குறைவடைவதில்லை, மயக்கத்தைப் போக்கும் அருமையான மருந்து கல்வியே. தேவர் உலகத்திலும் காணமுடியாத அரிய மருந்து கல்வி ஒன்றே என்பதை சமணமுனிவர்கள் அறிந்திருந்தனர். இவ்வுலகில் வாழும் ஒவ்வொருவரும் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை பலவகையான செய்திகளையும் அறிந்தவராக இருத்தல் வேண்டும். ஏனெனில் இறப்பு முடிந்து மறுபிறப்புக்குச் செல்லும் போது அணிகலனாக விளங்குவது கல்வியறிவே என்பதை,

**மறுமைக் கணிகலம் கல்வி இம்மூன்று
குறியுடையார் கண்ணே யுள (திரிகடு.52)**

என்று நல்லாதனார் சுட்டுகிறார்.

கற்றறிந்தவர் கல்வியை விரும்புவர்

தன் இன்பம் அடையக் காரணமான கல்விக்கு உலகம் இன்பம் அடைவதால் கற்றறிந்தவர்கள் மேன்மேலும் அதையே விரும்புவார்கள். இதனை,

**தாம்இன் புறுவது உலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார் (399)**

ஒருவரின் அழியாத செல்வம்

ஒருவனுக்கு அழிவில்லாத சிறந்த செல்வம் கல்வியே,மற்ற மணியும் பொன்னும் ஆகிய பொருள்கள் சிறப்புடைய செல்வம் அல்ல இதனை,

**கேடுல் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவர்க்கு
மாடுஅல்ல மற்றை யவை (400)**

என்ற குறளின் வழி அறியலாம்.கல்வியின் சிறப்பை நாலடியாரும், சிறுபஞ்ச மூலமும் எடுத்துரைக்கிறது.இதனை,

**குஞ்சி அழகும் கொடுத்தானைக் கோட்டழகும்
மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல -நெஞ்சத்து
நல்லம்யாம் என்னும் நடுவு நிலைமையாற்
கல்வி அழகே அழகு (நாலடி.131)**

என்ற பாடல் கூறுகிறது.

**மயிர்வனப்பும் கண்கவரும் மார்பின் வனப்பும்
உகிர்வனப்பும் காதின் வனப்பும் -செயிர்தீர்ந்த
பல்லின் வனப்பும் வனப்பல்ல நூற்கியைந்த
சொல்லின் வனப்பே வனப்பு (சிறுபஞ்ச.74)**

என்ற பாடலின் வழி அறியமுடிகிறது.

அவையில் பேசக் கூடாது

அறிவு நூல்களைக் கற்காமல் அறிஞர்கள் கூடிய சபையில் பேசுவது சூதாடும் அரங்கம் அமைக்காமல் வட்டுக்காய் உருட்டி ஆடினார் போன்றது இதனை,

**அரங்குஇன்றி வட்டுஆடி யற்றே நிரம்பிய
நூல்இன்றிக் கோட்டி கொளல் (401)**

என்ற குறளின் வழி புலப்படுகிறது. மேலும் கற்றவர் அவையில் கல்லாதவர் பேசுதல் முலை இல்லாதவள் பெண்மையை விரும்பினார் போன்றது இதனை,

**கல்லாதான் சொல்கா முறுதல் முலையிரண்டும்
இல்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று (402)**

என்ற குறளின் வழி வெளிப்படுகிறது.மேலும் மற்றொரு குறளில் கல்லாதவர்கள் கற்றறிந்த அறிஞர்களுடன் பேசாமல் இருந்தால் அவர்கள் நல்லவர்களாக கருதப்படுவர் இதனை,

**கல்லாதவரும் நனிநல்லார் கற்றார் முன்
சொல்லாது இருக்கப் பெறின் (403)**

என்ற குறளின் வழி அறியலாம்.

கற்றவர்கள் கல்லாதவர்களின் சொல்லை ஏற்க மாட்டார்கள். கல்லாதவர்களின் சொல்லை கற்றவர்கள்

ஏற்று கொள்ள மாட்டார்கள். அறிவில்லாதவர்கள் ஆகையால் அவர்களின் கருத்தை ஏற்று கொள்ள மாட்டார்கள்.இதனை,

**கல்லாதான் ஒட்பம் கழியநன்று ஆயினும்
கொள்ளார் அறிவுடை யார் (404)**

என்ற குறளின் வழி உணரமுடிகிறது.

கல்லாதவன் தன்னை அறிஞன் என்று கருத கூடாது கல்லாதவன் தன்னை அறிஞன் என்று மதித்துக் கொள்வது கற்றவருடன் உரையாட அது கெட்டு விடும் இதனை,

**கல்லா ஒருவன் தகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும் (405)**

என்ற குறளின் வழி காணலாம். கல்லாதவர் களர் நிலத்திற்கு சமமானவர்கள்

**உளர்என்னும் மாத்திரையர் அல்லால் பயவாக்
களர்அனையர் கல்லா தவர் (406)**

என்ற குறளின் வழி கல்லாதவர்கள் உயிருடன் உள்ளார்கள் என்று சொல்லப்படுவதே அல்லாமல் களர் நிலம் போன்று யாருக்கும் பயன்படமாட்டார்கள் என்கிற கருத்தைப் பதிவுச்செய்துள்ளது.

அறிவற்றவர்கள் பொம்மை போன்றவர்கள்

நுட்பமும், மாட்சியும், ஆராயும் அறிவும் அற்றவனின் இழகும் நலமும் மண்ணால் புனையப்பட்ட பொம்மை போன்றவை என்கிறார் வள்ளுவர் இதனை,

**நுண்மான் நுழைப்புலம் இல்லான் எழில்நலம்
மண்மாண் புனைபாவை யற்று (407)**

என்ற குறளின் வழி வலியுறுத்துக்கிறார்.

கல்லாதவர் செல்வம் துன்பமானது

கல்லாதவரிடம் உள்ள செல்வமானது கற்றவரைப் பற்றிய வறுமையை விட மிக்க துன்பம் தரும் என்பதை,

**நல்லவர்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னாதே
கல்லார்கண் பட்ட திரு (408)**

என்ற குறள் எடுத்தோம்புகிறது.

கல்லாமல் இருந்தால் குலம் கெடும்

கல்வியானது கற்றவரை மட்டும் உயர்த்தாமல், அவர் குடியையும் உயரச் செய்யும் தன்மை கொண்டது. ஆகவே தான் வள்ளுவர்,

தந்தை மகற்காற்றும் நன்றி அவையகத்து முந்தி இருப்பச் செயல் (67)

என்று நவில்கிறார்.

மேல்பிறந்தார் ஆயினும் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்தும் கற்றார் அனைத்திலர் பாடு (409)

என்ற குறளானது கற்காதவர் உயர்ந்த குலத்தில் பிறந்தாலும், தாழ்ந்த குலத்தில் பிறந்தும் கற்றவரைப் போன்ற பெருமை இல்லாதவரே ஆவார். இக்கருத்தையே நாலடியாரும் எடுத்துரைக்கிறது. இதனை,

தோணி இயக்குவான் தொல்லை வருணத்து காணிற் கடைப்பட்டான் என்றிகழார் காணாய் அவன்துணையா ஆறு போயற்றே நூல்கற்ற மகன்துணையா நல்ல நூல் (நாலடி.136)

என்ற பாடலால் அறியலாம்.

கல்லாதவர்களை கற்றவருடன் ஒப்பிடக் கூடாது

விலங்கொடு நோக்க மக்கள் எவ்வளவு மேன்மை உடையவரோ, அவ்வளவு தாழ்ந்தவர் நூலைக் கற்றவரோடு நோக்க கல்லாதவர் என்கிறார் வள்ளுவர் இதனை,

துணைநூற்பட்டியல்

- 1, நாமக்கல் கவிஞர் திருக்குறள் சாரதா பதிப்பகம் சென்னை-600014 முதற்பதிப்பு -2002
- 2, மாணிக்கம் .அ திருக்குறள் தெளிவுரை தென்றல் நிலையம் சிதம்பரம் -608001 முதற்பதிப்பு -1999
- 3, நாராயணசாமி .இரா திருக்குறள் இனிய உரை நீயூ செஞ்சரி புக ஹவுஸ் சென்னை -600098 முதற்பதிப்பு -1997
- 4, பாலசுந்தரம், ச திருக்குறள் தெளிவுரை மணிவாசகர் பதிப்பகம் சென்னை -600017 பதிப்பு -2000

விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநூல்

கற்றாரோடு ஏனை யவர் (410)

என்ற குறளின் வழி உணரலாம்.

கற்ற நூலை விரித்துரைக்க வேண்டும்

கற்ற நூல்களையும், நல்ல செய்திகளையும் பிறர்க்கு உணரும் படி விரித்துரைக்க இயலாதவர்கள் மணம் இல்லாத பூவுக்கு உவமையாக்குகின்றார் வள்ளுவர்,

இணரூழ்த்தும் நாறாமலர் அனையர் கற்றது உணர விரித்துரை தார் (குறள்.650)

என்ற குறட்பா மூலம் இதனை அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

கல்வி என்பதன் பொருள் பற்றி அறியமுடிகிறது. குற்றம் இல்லாமல் நூலை கல், கற்றவரின் சிறப்பு அறியப்படுகிறது. கல்வியினால் ஏற்படும் மகிழ்ச்சியை அறிய முடிகிறது, கல்லாமல் இருக்க கூடாது, கல்வி ஏழு பிறப்பிலும் துணை நிற்கும், கல்லாதவர்களை கற்றவருடன் ஒப்பிடக் கூடாது,

கல்லாதவர் களர் நிலத்திற்கு சமமானவர்கள், கல்லாதவர் செல்வம் துன்பமானது, கல்லாமல் இருந்தால் குலம் கெடும், அவையில் பேசக் கூடாது, கற்கும் அளவு அதிகமாக வேண்டும், போன்ற கல்வி தொடர்பான கருத்துக்களைப் பற்றி அறியமுடிகிறது.

உவமையில் சிறந்தவன் கம்பன்

(முனைவர் ச. பிரியா)

முன்னுரை : கம்ப ராமாயணம் ஒரு தேன் கூடு என்றால் அது மிகையாகாது; தேன் கூட்டைப் பிழியப் பிழிய வரும் தேன் போல மனித வாழ்வியலின் நுட்பங்களையெல்லாம் தம் கை வண்ணத்தால் பக்தி சிறப்பிலும் , கதைச் சிறப்பிலும் சிறந்து விளங்குகின்ற இராம காதையில் அமைத்து , அழகுக்கு அழகு செய்தாற் போல விருத்தம் என்னும் பா வகையில் சொல் நயம், பொருள் நயம், உவமை நயம் , பிற அணி வகைகள் ,கற்பனை வளம் ஆகியன பொருந்தி வரும்படி, சந்தத்தோடு இயைந்து கம்பர் பாடியதால் தான் ஏனைய மொழி இராமாயணங்களை விடவும் இக்காவியம் சிறந்து விளங்குகிறது எனலாம் ; சந்தனத்தைத் தொட தொட கை மணப்பது போல கம்பராமாயணத்தைப் பயிலுந்தோறும் நெஞ்சமும் இனிக்கவே செய்கிறது.

அவ்வகையில் இந்நூலில் பயின்று வந்துள்ள உவமைகள், கம்பனின் இலக்கண உத்தி முறையையும் அவனது ஆழ்ந்து அகன்ற அறிவின் நுண்மான்றுழைப் புலத்தையும் எடுத்துக்காட்டும் மிகச் சிறந்த வாயில்களாகத் திகழ்கின்றன ; ” உவமையில் சிறந்தவன் கம்பன்” என்னும் கருத்தின் அடிப்படையில் இந்நூலில் கையாளப்பட்டுள்ள உவமையின் சிறப்பும் அதன் ஆளுமையின் திறம் குறித்தும் எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரையின் களம் அமைகின்றது.

உவமை : புலவர்கள் தாம் படைக்கும் பொருளினை எடுத்துரைக்க பொருள் விளக்கத்திற்காகவும் சிறப்புக்காகவும் இழிவுக்காகவும் உவமைகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர் ; அதனடிப்படையில் ”உவமவியல்” என தனி இயல் அமைத்து அதன் வழி நான்கு வகையான உவமைகளில் முப்பத்தாறு உவம உருபுகளை இனங் கண்டிருக்கும் தொல்காப்பியரின் உவமவியல் சார்ந்த அறிவினைக் கம்பரின் படைப்பிலும் காண முடிகின்றது . இதனைத் தொடர்ந்து பிற அணி

Date of submission : 02-01-2026 Date of acceptance : 20-01-2026
Date of Publication: 30-01-2026
Corresponding author's Name :Dr.S.Priya
Email : priya.sl@velsuniv.ac.in

இலக்கண நூல்கள் கூறும் அணி வகைகளையும் இந்நூலில் ஒப்பிட்டு பார்க்க இடமளிக்கிறது . பிற்கால அணிகளுக்கெல்லாம் தாயணியாக இருக்கக்கூடிய உவமையணி பற்றி மட்டுமே விளக்கயுரைப்பதாகவும் அவற்றுள் ஒரு சில உவமைகளை மட்டும் இக்கட்டுரையில் எடுத்துக் காட்டவும் முற்பட்டுள்ளேன்.

கம்பன் மிகச் சிறந்த ஆய்வாளன் – பண்பாளன் :

கம்பன் தனக்கு முன் தோன்றிய வால்மீகியின் வடமொழி இராமாயணத்தைத் தழுவி இந்நூலைப் படைத்திருந்தாலும் இது தழுவல் இலக்கியமல்ல , சங்க இலக்கியம் போல திருக்குறள் போல தமிழ் மொழியில் படைக்கப்பட்ட மூல நூல் போலவே கம்ப ராமாயணமும் திகழ்கிறது என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது ; தமிழ் பண்பாட்டினை உணர்த்தி தமிழ் மொழியிலேயே மூழ்கி ஆய்ந்து தமிழ் மக்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்து படைக்கப்பட்ட தமிழரின் பண்பாட்டு பெட்டகமாக கம்பராமாயணம் படிப்பவரை நினைக்க வைக்கிறது . இவ்வகையில் கம்பனை மிகச் சிறந்த ஆய்வாளனாகவும் மொழி பெயர்பாளனாகவும் உணரச் செய்கிறது ;

செருக்கு ஏதுமின்றி தன்னை சிறுமையாளனாக சிறுப் பிள்ளையாக எத்தனாக பித்தனாக இகழ்ந்துக் கூறிக் கொள்ளும் நிலையிலும், தன்னை ஆதரித்த சடையப்ப வள்ளலின் புகழைப் பாடி பாடி நன்றிச் செலுத்துவதால் சிறந்த பண்பாளனாகவும், சந்த நயத்தில் கற்பனை என்னும் தேனைச் சேர்த்து சொல்லின்பத்தில் நம்மை யெல்லாம்

மூழ்கச் செய்த மிகச் சிறந்த கவிஞனாகவும் , பொருள் நயத்தை உணர்த்த உவமை நயத்தால் படிப்பவரின் உள்ளத்தையெல்லாம் கொள்ளையடிக்கச் செய்த கம்பன் மிகச் சிறந்த உவமையாளனாகவும் கல்வியாளனாகவும் காட்சி அளிக்கின்றான் ; கம்பனின் புலமையை எண்ணியெண்ணி மகிழவே ஒரு பிறவி போதாது என்னும் உண்மையைக் கம்பனைக் கற்குந் தோறும் உணர வைக்கிறான் .

நாட்டுப் பழமொழிகள், நாடக வழக்கு , உலக வழக்கு , உலகத்து மக்களின் பயன்பாட்டுப் பொருட்கள் ,செடி கொடிகள், பறவைகள் மற்றும் விலங்குகள் இவற்றின் குணங்களை மனிதனின் இயல்போடு ஒப்பீடு செய்ததில் மிகச் சிறந்த உளவியலாளராகவும், இவற்றையெல்லாம் உவமானமாக பயன்படுத்திய அறிவு நிலையில் ஒப்பீட்டுத் தன்மையில் சிறந்த படைப்பாளனாகவும் நம் நெஞ்சினில் என்றும் வாசம் செய்கிறான். "கல்வியில் பெரியவன் கம்பன்" என்னும் வாக்கிற்கு தலை வணங்கி நிற்க செய்கிறான்.

போர்க்களக் காட்சியைச் சித்தரித்துக் காட்டுவதில் நாடகக் கலைஞனாகவும், பல காட்சியமைப்புகளை ஓவியக் கூடமாகச் சித்தரித்துக் காட்டுவதில் சிறந்த ஓவியனாகவும், கற்போரைப் பக்தி வெள்ளத்தில் மூழ்கடிக்கச் செய்யும் போது மிகச் சிறந்த இராம பக்தனாகவும், அறநெறியினை உணர்த்தும் பொழுது மிகச் சிறந்த அறநெறியாளனாகவும் காட்சி தருகின்றான்; சொற்களைக் கையாள்வதில் ஆகச் சிறந்த கலைக் களஞ்சியமாகவும் காட்சி தருகிறான் .

இவ்வாறாக கம்ப ராமாயண நூலினைக் கற்குந் தோறும் கம்பனின் பல்வேறு திறன்களால் நம்மையெல்லாம் கட்டிப் போட்டாலும் அவனது உவமைத் திறனைக் கண்டு வியந்து , "கம்பன் ஓர் உவமையாளன்" என்னும் தலைப்பில் கட்டுரை அளிக்க முயன்ற போது அவனது உவமை நயங்களையெல்லாம் கண்டு உள்ளம் சிலிர்த்து வியந்தும் போனேன் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. கம்ப

ராமாயணம் முழுமையும் பொருள் புலப்பாட்டுக்காக கற்பனைச் சிறகை விரிக்கச் செய்து மிகச் சிறந்த உவமைகளைக் கம்பர் கையாண்டுள்ளார் ; தொல்காப்பியர் கூறுவது போல உலகத்தார் ஏற்கும் வகையில் உவமைகள் கையாளப்பட்டிருப்பது சிறப்புடையதாக இருக்கின்றது.

நூலின் தொடக்கம் முதற்கொண்டு நூலின் இறுதிவரையிலும் கம்பரின் உவமை நயங்கள் கொட்டிக் கிடக்கின்றன . அவற்றுள் இயற்கையழகினை வர்ணிப்பதிலும், கதாபாத்திரங்களின் தன்மையையும் அதன் சிறப்பையும் எடுத்துக் காட்டும் உத்தி முறையிலும் அழகிய நுணுக்கமான உவமைகளைக் கம்பர் கையாண்டுள்ளார். அவற்றுள் சில ,

பாற்கடலும் பூனையும் : கம்பர் அறநெறியில் மாறுதலின்றி வெற்றி வாகைச் சூடிய இராம பிரானுடைய திருவரலாற்றினை அதிலுள்ள ஆசை காரணமாக நான் மொழிகிறேன் ; இதில் இராமனின் பெருமை , புகழ், சிறப்பு, இராம நாமத்தை உச்சரிப்போர் அடையும் பெரும்பேறு என யாவற்றையும் அடக்கிக் கூறி விட முடியாது . குற்றமில்லாத இராமனை பாற்கடலோடு ஒப்பிட்ட கம்பர் , கடல் அளவு பெருமையுள்ள இராமனின் பெருமையினை விளக்க முனைவதென்பது , ஒரு பூனையானது பாற்கடல் முழுமையும் சுவைத்துப் பருக வேண்டும் என்னும் ஆசையைப் போன்று இது விளங்கும் என்று கம்பர் தன்னை சிறு விலங்காகிய பூனையோடு (பூசை) ஒப்பிட்டுக் காட்டுகின்றார் . அவையடக்கப் பாடலிலேயே தன்னை தாழ்த்திக் கொண்டு இராமனின் பாதம் தொட்டு வணங்கி நூலைப் படைப்பதாக குறிப்பிட்டுள்ளார்.

**"ஓசை பெற்றுயர் பாற்கடல் உற்றொரு
பூசை முற்றவு நக்குபு புக்கென
ஆசை பற்றி அறையலுந் தேன் மற்றிக்
காசில் கொற்றத்து இராமன் கதை யரோ"**

-(கம்ப.அவையடக்கப் பாடல் :4)

என்பதால் கல்வியில் பெரியவனாகப் போற்றப்படும் கம்பரின் தன்னடக்கம் ஒவ்வொரு மனிதர்க்கும் வேண்டப்படுகிறது.

நொய்ய சொல்லன் : வடமொழியில் இராமாயணம் இயற்றிய வால்மீகியின் சொல்லாற்றலின் ஏற்றமும் பெருமையும் கூறி தன் சொல்லை 'நொய்ய சொல்' (நொய் – எளிமை ; எளிய சொல்) என்று தன்னடக்கத்தோடு கூறுகிறார் ; தவ முனிவர்கள் சொல்லும் சினச்சொல் தவறாது தாக்குதல் போன்று பெருமையுடைய இராமனின் வரலாற்றை உரைத்த தவ முனிவனான வால்மீகியின் சொல் 'தவன் சொல்' (தவன் – உயர்ந்த ; உயர்ந்த சொல்) என்றும், அவரைத் தழுவி தான் படைக்கயிருக்கும் இராம காதை எளிய சொற்களால் படைக்கப்பட்டுள்ளது என்று 'விருத்தமென்னும் ஒண்பாவிற் கோர் கம்பன்' தன்னை பணிவாக எடுத்துக் காட்டியிருப்பது கற்றவர்க்கேயுரிய ஒழுக்கத்தைக் காட்டுகிறது. இதனை, "நொய்தின் நொய்ய சொல் நூற்கலுற் றேன் எனை" (கம்ப.அவையடக்க பாடல்.5)என்னும் பாடலடியால் அறியலாம். மேலும், இலக்கண அறிஞர்கள் பலரும் தான் படைக்கும் இப்படைப்பில் பிழை இருந்தால் தன்னை மன்னிக்க வேண்டுமெனவும் கேட்டுக் கொள்கின்றார்.

**"துறை யடுத்த விருத்தத் தொகைக் கவிக்கு
உறை யடுத்த செவிகளுக் கோதில் யாழ்
நறை யடுத்த அசுணநன் மாச் செவிப்
பறை யடுத்தது போலும் என் பா அரோ"-**

(மேலது.பாடல்.7)

பல விகற்பங்களையுடைய விருத்தப் பாடல்களைக் கேட்டு மகிழும் அறிஞர்களுடைய செவிகள் இனிய யாழிசைக் கேட்டு மகிழும் 'அசுணம்' (பறவை/ விலங்கு) என்னும் உயர்ந்த விலங்குக்கு (மாச் செவி என்பதால் , இங்கே அசுணம் என்னும் உயிரினத்தை விலங்காகக் கொள்ளலாம். மா – விலங்கு) நிகராகும் என்கிறார். அத்தகைய

விலங்குக்குத் துன்பம் நேருமாறு மிகுந்த பறையொலி கேட்பது போல என்னுடைய பாடல்கள் இருக்குமோ? என்று தன் பாடல்கள் உயரிய சந்தத்தில் அமையாமல் போகுமோ? என்று அச்சம் கொண்டு கேட்கிறார் ; மேலும், அவ்வாறு பிழைகள் இருப்பின் பித்தனும் பேதையரும் சொல்லும் வார்த்தைகளை ஆராயாமல் பக்தி பரவசத்தால் இராமன் மீது கொண்ட பக்தியால் , நான் உரைக்கும் இவ் விருத்தப்பாக்களை ஆராயாமல் முத்தமிழ் அறிஞர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்ளும் திறத்தை,

**"முத்த மிழ்த் துறை யின் முறை போகிய
உத்த மக்கவி கட்கொன்று உணர்த்துவென்
பித்தர் சொன்னவும் பேதையர் சொன்னவும்
பத்தர் சொன்னவும் பன்னப் பெறுபவோ"-**

(மேலது.8)

என்னும் பாடலால் அறியலாம். மேலும் தன் படைப்பில் தவறுகள் ஏதேனுமிருப்பின் அதனைச் சிறுபிள்ளைச் செய்த செயல் போல எண்ணி, தன்னை மன்னித்து ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்பதை,

**"அறையும் ஆடரங் கும்படப் பிள்ளைகள்
தரையிற் கீறிடில் தச்சருங் காய்வரோ
இறையு ஞானமி லாத என் புன்கவி
முறையின் நூலுணர்ந் தாரும் முனிவரோ".-(மேலது.9)**

என்னும் பாடலால் கேட்டுக் கொள்கின்றார் . விசாலமான அறைகளும் நடனம் ஆடுகின்ற அரங்குகளும் உள்ள நிலத் தரையில் சிறு பிள்ளைகள் கீற்றுக்களை வரைந்தால் சிற்ப நூலில் வல்லவர்கள் இச்சிறுவர்கள் சிற்பக் கலைக்குப் புறம்பாக வரைந்தார்கள் எனச் சீற்றம் கொள்வார்களோ? கொள்ள மாட்டார்கள். அது போலவே பேரறிஞர்களும் என்னுடைய கவிதைகளை "ஞானமில்லாது செய்தான்" என்று என் மீது சினங் கொள்ள மாட்டார்களென்று உரைப்பதால், கம்பனின் அடக்க உணர்வு

சான்றோர்க்கேயுரிய அணியாகத் திகழ்வதை உணர முடிகின்றது. இதனைத் தான் வள்ளுவரும் , பெருமைக்குரியவர்கள் என்றும் பணிவோடு இருப்பார்கள் என்றும் சிறுமைக்குரியவர்கள் எப்போதும் தம்மையே வியந்து புகழ்ந்து கொள்வார்கள் என்று பணிவின் சிறப்பினை,

“பணியுமாம் என்றும் பெருமை ; சிறுமை அணியுமாம் தன்னை வியந்து” – (குறள்.978)

என்னும் குறளில் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். வள்ளுவர் கூறும் சான்றோரின் பெருமைக்குக் கம்பர் இலக்கணமாகத் திகழ்வதை அறிய முடிகின்றது.

மருத நிலத்தின் சிறப்புரைத்தல் : மருத நிலத்தின் சிறப்பினை உணர்த்த வந்த கம்பர், மருத நிலத்தினை அரசனாக உருவகித்து அவன் இனிது மகிழ்ச்சியுடன் வீற்றிருத்தலையும் , அவன் கொலு மண்டபத்தில் காலை ஞான்று, அரசாட்சி புரிதலையும் ஏத்தி உரைத்துள்ளார். சோலையில் மயில்கள் ஆடுதல் , மேகம் முழங்கி மழைத் துளிகளைச் சொரிய விளங்கும் கால நிலைகளை அழகுப் பட உவமித்துக் கூறியுள்ளமை இயற்கை மீது கம்பர் கொண்ட காதலை உவமித்துக் காட்டுகிறது.

**”தண்டலை மயில்கள் ஆடத்
தாமரை விளக்கம் தாங்கக்
கொண்டல்கள் முழுவின் ஏங்கக்
குவளைகண் விழித்துநோக்கத்
தெந்திரை எழினி காட்டத்
தேம்பிழி மகர நாழின்
வண்டுகள் இனிது பாட
மருதம்வீற் றிருக்கும் மாதோ**

.- (கம்ப.நாட்டுப்.36)

பொய்கையில் விளங்கும் தாமரைத் தடாகத்தின் பக்கங்களில் விளங்கும் பசுமையான சோலைகளில் மயில்கள் அசைந்து நடனம் ஆடவும், செந்தாமரை மலர்கள் விளக்குகளை

ஏந்துமா போன்று மலர்ச்சியை நல்கவும் , மேகங்கள் முழவு இயம்பவும் , குவளை மலர்கள் மங்கையர் விழிகளைப் போல மலர்ந்து நோக்கவும், தெளிந்த நீரலைகள் திரைச்சீலை என நயமுடன் அசைந்து காட்டவும் , இனிய தேனை ஒத்த மகர யாழின் இசை போன்று வண்டுகள் ரீங்காரம் செய்ய , மருதம் என்கிற அரசன் இனிது வீற்றிருந்தான்.

மகளிரின் அழகுக்கு ஒப்புமை : மருத நிலத்து வயல்களில் உழவுத் தொழில் செய்யும் பெண்களின் உடலுறுப்புகளை அம்மருத நிலத்தில் பூத்துள்ள பல மலர்களுக்கு ஒப்புமைப்படுத்தியுள்ள பாங்கு சிறப்புக்குரியது. அப்பாடல்,

**”பண்கள் வாய் மிழற்றும் இன்சொல்
கடைசியர் பரந்து நீண்ட
கண் கைகால் முகம் வாய் ஒக்கும்
களையலாற் களையி லாமை
உண்கள்வார் கடைவாய் மள்ளர்
களைகிலாது உலாவி நிற்பார்
பெண்கள் பால் வைத்த நேயம்
பிழைப்பரோ சிறியோர் பெற்றால்” . –**

(கம்ப.நாட்டுப்.42)

என்பதாகும். உழவர் பெண்களின் வாயானது மெல்லப் பண்களை இசைத்து விளங்க , அவர்தம் கண்களும், கைகளும் கால்களும் முகமும், வாயும், கருங்குவளை , தாமரை, ஆம்பல் என்னும் மலர்களை ஒத்திருந்தன ; அவர்கள் மீது காதல் கொண்டவர்களாய் மதுவுண்டு மயங்கிய நிலையில் அவ் வுழவர்கள் , வயல்களின் ஊடே விளங்கும் அம்மலர்களைத் தம் காதலியர் கண்களாகவும் கை, கால் , முகம், வாய் எனவாகவும் கருதிக் களை பறிக்காது உலாவினர் . மகளிர் பால் அன்பு வைத்த இளைஞர்களின் நிலையினை மருத நிலத்து மலரோடும் அம்மலரினை வட்டமிடும் வண்டோடும் ஒப்பிட்டுக் காட்டும் கம்பரின் கவித் திறனை வியக்காதவர் தானுண்டோ .?

மகளிரும் வண்டினமும் : பருவ மங்கையர் தம் தாமரைப் போன்ற முகத்திலுள்ள மையுண்ட கண்ணைப் பெண் வண்டெனக் கருதிய ஆண் வண்டுகள், அதன்பால் காழற்று நாள்தோறும் அம்மருத நிலத்தில் தங்கி விட்ட செய்தியினை,

**"பருவ மங்கையர் பங்கய வாள்முகத்து
உருவ உண்கணை ஒண்பெடை யாம் எனக்
கருதி அன்பொடு காழற்று வைகலும்
மருத வேலியின் வைகின வண்டரோ".**

(நாட்டுப்படலம்.55)

என்னும் கவி விருத்தப்பாவால் அறியலாம்.

மகளிரும் அன்னப் பறவையும் :

"சேலுண்ட ஒண்க ணாரின்

திரிகின்ற செங்கால் அன்னம்" –(நாட்டுப்படலம்.45)

வயல்களில் உழவுத் தொழில் செய்யும் மகளிரின் நடையைக் கண்ட அன்னப் பறவை இப்பெண்களிடம் நடைப் பயில வந்ததாகவும் ,அந்த அன்னப் பறவைகளானது , தன் கன்றினை நினைத்த மாத்திரத்தில் பால் சொரியும் எருமைகளின் பாலை அருந்தி விட்டு தாமரை மலரில் உறங்கத் தொடங்க , அப்பண்ணையிலுள்ள தவளைகள் எழுப்பும் குரல் தாலாட்டுப் பாடலை இயம்புவது போல இருந்தது என்கிறார் கம்பர் .

மேகமும் எருமையும் : கம்பர் மருத நிலத்தில் கொட்டிக் கிடக்கும் இயற்கை அழகினைக் காட்சி படமாக்கி நம் கண்முன் கொண்டு வருவதில் வல்லவராக இயற்கையின் காதலராகவே நமக்கு தென்படுகிறார். வானத்திலிருந்து மழைத் தாரைகள் சொரிந்து நெற்பயிர் வளர்தலைப் போன்று , இங்கு மேகம் போன்ற கரிய நிறமுடைய எருமைகள் வெண்மையான பாலை மழைத் தாரை போல் சொரிகின்ற தன்மையை உரைக்கும் உவமை நயம் இன்புறுத்தக்கது.

"ஈர நீர்படிந்து இந்நிலத் தேசில

கார்கள் என்ன வருங்கரு மேதிகள்

**ஊரில் நின்ற கன்று உள்ளிட மென்முலை
தாரை கொள்ளத் தழைப்பன சாலியே".-**

(நாட்டுப்படலம்.57)

என்னும் பாடலடிகளால், கரிய மேகத்தை எருமையின் நிறத்திற்கும் மழைத் தாரைக்கு வெண்மை நிற பாலும் ஒப்புமையாயின.

தேனை நுகரும் மலர் போல : வயல்களிலுள்ள நெற்கதிர்களையும் நறுமணம் கமழும் பொழிலின் கண் மேவும் மரங்களிலுள்ள முதிர்ந்த கனிகளையும், கொல்லைப் புறங்களில் விளைவனவாகிய துவரை முதலிய பருப்பு வகைகளையும், படர்ந்து வளரும் கொடி வகைகள் தரும் பொருள்களையும் , குழித் தோண்டி நட்டுப் பயிராகும் மஞ்சள் , இஞ்சி போன்ற பொருள்களையும், இம்மள்ளர்கள் மலரிலிருந்து தேனை நுகரும் வண்டினம் போல கொள்வார்கள் என்கிறார் கம்பர்.

இதனை , "மதுவள மலரிற் கொள்ளும் வண்டென மள்ளர் கொள்வார்"என்பதனால் அறியலாம். இவ்வாறாக வளங்கொழிக்கும் மருத நிலத்தை மட்டுமல்லாது பேய் உடல் போல வெடித்துச் சிதறிய பாலை நிலத்தையும் வருணிக்கும் திறன் கம்பரின் கவித் திறனுக்கு மேலும் ஒரு சான்று.

பாலை நில வருணனை : பாலை நிலமானது வெயிற் காலம் தவிர வேறு மழை முதலான காலம் எதனையும் அறியாமையால் அந்நிலத்தைக் காணும் அக்கினி தேவனின் நெஞ்சமும் சுடும் ; அந்நிலத்தைப் பார்த்த நேரத்தில் அவனது விழியும் வெந்து போகும் என்கிறார்.

"பரிதி வானவன் நிலம் பசையறப் பருகுவான்

விருது மேற் கொண்டுலாம் வேனிலே யல்லதோர்

இருது வேறு இன்மையால் எரிசுடர்க் கடவுளும்

கருதின் வேம் உள்ளமும் காணின் வேம் நயனமும்".

- (தாடகை வதைப் படலம் : 346)

என்னும் பாடலால் பாலை நிலத்தின் தன்மையை ஒருவாறு அறிய முடிகின்றது . மேலும் பாலை நிலத்தின்

கொடுமையினைப் பற்றிக் கூறும் போது , அந்த நிலப் பகுதியிலுள்ள வெப்பத்தை உரைத்தால் நாக்கு வெந்து போகும் ; உலகம் முழுமையும் மூடி மறைக்கும் இருளும் வெந்து போகும் ; வான் முகடும் வெந்து போகும்; உதயமாகும் சூரியனும் வெந்து போவான் ; அவ்விடத்தில் தோன்றும் மழை , மின்னல் , இடி போன்றவையும் வெப்ப மிகுதியால் தீய்ந்து போகும் என்கிறார் .

யானையும் பாம்பும் : வெப்ப மிகுதியால் முழக்கம் செய்கின்ற யானையானது , நிழலை நாடித் திரிந்து எங்கும் கிடைக்காமையால் கொடிய பசியோடு புரண்டும் வாயைத் திறந்து கொண்டும் வாடுகின்ற பாம்பின் வாய்க்குள் இதுவே நிழல் என்று புகும்.இதனை,

**"புழுங்குவெம் பசியோடு புரளும் பேரரா
விழுங்க வந்து எழுந்து எதிர் விரித்த வாயின் வாய்"
-(மேலது.352)**

என்னும் வரிகளால் அறியலாம்.

கரிய மேகமும் கரிய காகமும் : பாலை நிலத்தின் வெப்ப மிகுதியை பொறுக்கமாட்டாமல் வானின் கண் தவழும் கரிய மேகங்களும் வடவைத் தீயென வாட்டும் பெருந் தீயால் கரிந்து வீழ்ந்தன. இக்காட்சி கரிய காகங்களும் யானைகளும் கரிந்து விழுந்தன போன்று இருந்ததாக ,

**"ஏகவெங் கனலரசு இருந்த காட்டினில்
காகமும் கரிகளும் கரிந்து சாம்பின
மாகவெங் கனலெனும் வடவைத் தீச்சுட
மேகமும் கரிந்து இடை வீழ்ந்த போலுமே".**

(மேலது. 353)

என்னும் பாடலால் எடுத்துரைக்கின்றார். தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் வினையின் அடிப்படையில் உவமைகள் ஆளப்பட்டுள்ளமையும் புலனாகின்றது.

நெறியின் புறம் செலாக் கோசலம் : பால காண்டத்தின் முதற் பகுதியாகிய ஆற்றுப் படலத்தில் கோசல நாட்டிற்கு அணியாகத் திகழ்கின்ற 'சரயு நதி' பற்றியும் அந்நதியின்

சிறப்புப் பற்றியும் கூற வந்த கம்பர், பல உவமைகளை அந்நதியினில் பாய்ந்தோடச் செய்துள்ளார்.

**"ஆச லம்புரி ஐம்பொறி வானியும்
காச லம்பு முலையவர் கண்ணெனும்
பூச லம்பு நெறியின் புறம் செலாக்
கோச லம்புனை யாற்றணி கூறுவாம்".**

-(கம்ப.ஆற்றுப்படலம்.13)

என்கிறார். இராம பிரான் ஏகபத்தினி விரதன் என்னும் மெய் திகழ் கூற்றினையொட்டி அந்நாடாகிய கோசலமே பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை கொண்டு திகழ்தலை இங்கு, "நெறியின் புறம் செலாக் கோசலம்" என உணர்த்துகிறார்.

கண்ணை இமைக் காப்பது போல : விசுவாமித்திர முனிவன் தேவர்களின் பொருட்டுச் செய்த அருமையான வேள்வியானது, பிறரால் எண்ணிப் பார்ப்பதற்கும் அரியதாய் விளங்கியது. ஆறு நாட்கள் நடைப்பெற்ற இவ்வேள்வியை நிலவுலகத்தைக் காக்கும் தசரனின் மைந்தர்கள் கண்ணை இமைக் காப்பது போல் காத்தார்கள். இதனை,

**"எண்ணுதற்கு ஆக்கரிது இரண்டு மூன்று நாள்
விண்ணவர்க்கு ஆக்கிய முனிவன் வேள்வியை
மண்ணினைக் காக்கின்ற மன்னன் மைந்தர்கள்
கண்ணினைக் காக்கின்ற இமையிற் காத்தனர்".**

-(கம்ப.வேள்விப் படலம்.458)

என்பதால் அறியலாம். இத்தகு சிறப்புடைய வேள்வி எண்ணுதற்கும் அரியது. பிறரால் செய்வதற்கும் அரியது என்பதால், விசுவாமித்திரனை யன்றி வேறு எவராலும் செய்வதரிது என்பது தோன்ற, "எண்ணுதற்கு ஆக்க அரிது" என உரைக்கப்பட்டது.

இராமன் வேள்விச் சாலையின் நான்கு புறத்திலும் சுற்றிக் கண்டு கண்காணிப்பு செய்யவும், இலக்குவன் வேள்விச் சாலையின் முகப்பில் நின்று கொண்டு அரக்கர்களால் இடையூறு வராதபடி காவல் காத்து நின்றான்

; இராமன் வலமாகச் சுற்றி வந்து இலக்குவனைத் தட்டி எச்சரிக்கும் பாங்கு மேல் இமைக் கீழ் இமையைத் தொட்டுக் கண்ணைப் பாதுகாக்கும் தன்மையால் இராமன் மேல் இமைப் போல் அசைந்தும் உலாவியும், இலக்குமன் கீழ் இமைப் போல் நிலைத்து ஓரிடத்தில் நின்று கண்ணெனும் வேள்வியைக் காத்தனர் என்கிறார் கம்பர். இவர்கள் நிலவுலகத்தைக் காக்கும் இயல்புடையவர்கள் ஆதலால் இச்செயல் இவர்களுக்கு எளிமையும் திறலுடைமையும் ஆகும் என்பதனையும் எடுத்துரைக்கின்றார்.

படைக்கலன்கள் இராமனை அடைதல் : ஒரு பிறவியில் செய்த நற்செயலின் பயனானது அடுத்த பிறவியில் தாமாகவே வந்த டையும் என்னும் கருத்தை,

"ஆறிய அறிஞன் கூறி அளித்தலும் அண்ணல் தன்பால் ஊரறிய உவகை யோடும் உம்பர்தம் படைகள் எல்லாம் தேறிய மனத்தான் செய்த நல்வினைப் பயன்கள் எல்லாம் மாறிய பிறப்பில் தேடி வருவபோல் வந்த தன்றே".

(கம்ப.வேள்விப் படலம்.419)

என்னும் பாடல் வரிகளால் அறியலாம். காமம், குரோதம், மோகம், உலோபம், மதம், மாச்சரியம் ஆகிய ஆறு குற்றங்களும் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்புலன்களின் குற்றங்களும் தணிந்த விசுவாமித்திரன், மூன்று காலங்களின் செயல்களையும் அறிந்தவனாகி இராம பிரானுக்குத் தெய்வப் படைகளை உரிய மந்திரங்களுடன் ஒதி வழங்கிய அளவில், அவை தெளிந்த மனத்தியுடையவன் செய்த நல்வினைப் பயன் அடுத்த பிறவியில் தாமாகவே மாறி வருதலைப் போன்று அக்கலைகள் யாவும் இராமனை அடைந்தன என்கிறார். இங்கே வினைகளை உவமையாக்கியுள்ள திறம் போற்றுதலுக்குரியது.

"ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு

எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து". – (குறள்.398)

என்னும் குறளின் கருத்தும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

மாரீசனின் நிலை : கானகத்தில் தனியாக இருக்கும் சீதைக்கு மாயமான் காட்டி அவளை ஏமாற்ற வேண்டுமென இராவணன் மாரீசனைப் பணித்த பொழுது, மாரீசன் அடைந்த துயர நிலையினை , மீன்கள் வாழும் நஞ்சு கலந்த நீருக்கு உவமையாகக் காட்டுகின்றார். மீன்கள் வாழும் தேங்கிய நீரில்

நஞ்சு கலந்தால் மீன் இறக்க நேரிடும் ; நீர் நச்சுத் தன்மை அடைந்து விட்டது என உணர்ந்து நீரை விட்டு வெளியேறினால் நீரில்லாமல் மீன் வாழாது. அது போல அந்த மீனின் நிலையைத் தான் அடைந்ததாக மாரீசன் புலம்புவதை சிறந்த பொருத்தமான உவமை வாயிலாக கம்பர் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். மாரீசனின் மனநிலைக்கு மீனும் , தன்னைச் சார்ந்தவரை அழிக்கும் இராவணனின் தீய குணத்திற்கு நஞ்சும் உவமைகளாயின .

"வெஞ்சுற்றம் நினைந்து உகும் வீரரை வேறு

அஞ் சுற்று மறுக்குறும் ஆழ் குழி நீர்

நஞ்சு உற்றுழி மீனின் நடுக்குறுவான்

நெஞ்சு உற்றது ஓர் பெற்றி நினைப்பு அரிதால்".

_(கம்ப. மாரீசன் வதைப் படலம்)

என்னும் பாடலால், மீன் தங்கிய நீர்நிலை நஞ்சானது என்னும் உவமை, இராவணன் மனதில் கலந்திட்ட நஞ்சினை எடுத்துக்காட்டுகிறது. நஞ்சு கலந்த நீரில் துடிக்கும் மீனின் நிலை இராவணனோடு இருக்கும் மாரீசனின் மனநிலைக்கு உவமையாயிற்று.முடிவாக,

இவ்வாறாக கம்ப ராமாயணம் நூல் முழுமையும் உவமையின் ஆளுமைகள் நிறைந்துள்ளன. அவற்றுல் ஒரு சில உவமைகள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. தெவிட்டாத தேனடையின் ஒரு துளி தேனாகவே இக்கட்டுரை அமைகின்றது. நூல் முழுமையும் ஆளப்பட்டுள்ள உவமைகள் குறித்து பல ஆய்வுகள் செய்ய இந்நூல் இடம் தருகிறது என்றால் அது மிகையாகாது

ISBN: 978-93-5810-640-4

துணை நூல்கள் :

- 1.கம்ப ராமாயணம் மூலமும் உரையும்,வித்துவான் நாராயணப்பிள்ளை உரை, திருமகள் நிலையம் , சென்னை.முதற் பதிப்பு : மார்ச்.2008.
- 2.திருக்குறள் – மக்கள் உரை, முனைவர் கு. மோகனராசு, மணிவாசகர் நூலகம், சென்னை. 18 ஆம் பதிப்பு : செப்.2007.

Redefining Boundaries: Emerging New Media Artists in India and the Rise of Digital Expression in 2025

Kalaiselvan. S

Abstract

In 2025, India's contemporary art landscape is experiencing a dynamic shift driven by the rise of emerging new media artists who are redefining artistic expression through technology and innovation. Artists such as Deena Pindoria, Akshay Bhoan, and Ritika Sharma are gaining significant recognition for their cutting-edge work that blends digital tools with cultural narratives. Their practices reflect a growing trend where traditional boundaries of visual art are being challenged and expanded. Furthermore, initiatives like the Diriyah Art Futures (DAF) Emerging New Media Artists Programme are providing crucial platforms for Indian artists to engage with global digital art movements. This article explores the contributions of these pioneering figures and examines how programs like DAF are shaping the future of new media art in India.

1. Introduction

The Indian visual art scene has traditionally drawn from a rich reservoir of history, mythology, and craftsmanship. However, in the last decade, a noticeable shift has occurred as artists begin to incorporate digital tools and new technologies into their creative processes. With the increasing accessibility of virtual reality, augmented reality, artificial intelligence, and blockchain platforms, a new generation of Indian artists is emerging—one that challenges the conventions of physical media and embraces the potential of the digital realm. In 2025, this movement has gained critical mass, marking a transformative era for contemporary Indian art.

Date of submission : 10-12-2025 Date of acceptance : 15-12-2025

Date of Publication: 30-01-2026

Corresponding author's Name :Mr.S. Kalaiselvan.

Email : hodanimation@velsuniv.ac.in

2. Understanding New Media Art in the Indian Context

New media art is an umbrella term encompassing artworks created with or mediated through digital technologies. This includes interactive installations, video art, digital painting, AI-generated visuals, and NFT-based artworks. In India, the adoption of new media was initially slow due to limited infrastructure and access. However, recent technological advancements, affordable digital tools, and global exposure have accelerated its adoption.

Indian artists are now not only participating in international

dialogues but also bringing localized, culturally rooted perspectives to global platforms.

3. Emerging Voices: Artists to Watch in 2025

Deena Pindoria

Known for her immersive digital environments, Deena Pindoria combines traditional Indian textile patterns with generative algorithms. Her installations often explore diasporic identity and the emotional residue of migration. Her recent work, "Digital Sareescape," layers AR overlays on handwoven motifs, allowing viewers to navigate between physical heritage and virtual reimaginations.

Akshay Bhoan

Akshay Bhoan's transition from photography to digital storytelling reflects a deep engagement with social themes. His interactive video installations use facial recognition and motion sensors to explore urban alienation and personal data ethics. His series "City.exe" presents the viewer with dynamic urban scenes that respond in real-time to audience movement, critiquing surveillance culture.

Ritika Sharma

Ritika Sharma brings a unique feminist perspective to the digital art sphere. Her VR-based installations place the viewer inside emotionally charged environments drawn from Indian domestic life. In her celebrated piece "Inside the Kitchen," viewers navigate a hyperreal domestic space that critiques gender roles through symbolic interaction with everyday objects.

4. The Role of Diriyah Art Futures and Other Initiatives

International programs like the Diriyah Art Futures (DAF) Emerging New Media Artists Programme have played a pivotal role in promoting Indian talent on global platforms. DAF, launched as a cross-cultural digital arts incubator, provides mentorship, funding, and technical training for artists working at the intersection of art and technology. Several Indian artists, including Bhoan and Sharma, have benefited from such initiatives, gaining international residencies and exposure.

Additionally, institutions like the Khoj International Artists' Association and the Serendipity Arts Foundation continue to host residencies, workshops, and festivals that encourage experimentation with new media. These platforms are helping to build a sustainable ecosystem for digital art in India.

5. Cultural Identity and Technology: A New Synthesis

What makes this new wave of Indian digital artists distinct is their ability to interweave local identities with global technologies. Rather than abandoning tradition, these artists reinterpret Indian cultural motifs, rituals, and social issues through digital mediums. This approach offers a layered narrative—where ancestral memory coexists with digital innovation.

For instance, AI-generated visuals based on folk art patterns or sound installations using field recordings from Indian villages demonstrate how new media can deepen, rather than dilute, cultural expression.

6. Challenges and Future Directions

Despite growing visibility, challenges remain. These include limited public funding, lack of digital infrastructure in rural and semi-urban regions, and inadequate archiving of digital works. Furthermore, institutional recognition of new media art in India is still evolving, with traditional galleries often reluctant to exhibit time-based or interactive works.

However, the future is promising. With increasing collaborations between artists, technologists, and academic institutions, and the rise of blockchain-backed art markets like NFTs, new media art in India is poised for exponential growth. Government-backed digital initiatives under the "Digital India" umbrella may also indirectly benefit artists in this domain.

7. Conclusion

The year 2025 marks a significant turning point for new media art in India. Artists like Deena Pindoria, Akshay Bhoan, and Ritika Sharma exemplify how technology can be used not just as a tool, but as a medium to tell compelling, culturally nuanced stories. As platforms like the Diriyah Art

ISBN: 978-93-5810-640-4

Futures Programme continue to support innovation, India's digital art future looks vibrant and globally interconnected.

This convergence of technology and tradition is redefining what it means to be an Indian artist in the 21st century

REFERENCES

1. "Art and Technology in India" Author: Nalini Malani Publisher: Marg Publications
2. "Contemporary Indian Art: Other Realities" Author: Yashodhara Dalmia ,Publisher: Marg Foundation
3. "New Media Art" Author: Mark Tribe & Reena Jana, Publisher: Taschen
4. "Digital Art" Author: Christiane Paul, Publisher: Thames & Hudson

ISBN: 978-93-5810-640-4

The Art of Storyboarding: A Research Perspective

Mr.A.Kalimuthu. MFA (PhD)

Abstract

Storyboarding is a crucial pre-production tool used across the film, animation, video game, and advertising industries. It functions as a visual blueprint that maps out the narrative flow, visual composition, timing, and transitions between scenes. This paper explores the historical development, theoretical frameworks, techniques, and contemporary practices in storyboarding. It examines the storyboard's role in bridging the gap between script and visual execution, analyzes its evolution with digital tools, and assesses its significance as both an artistic and communicative medium. Through a review of literature and case studies, the study emphasizes the storyboard's interdisciplinary value and its ongoing relevance in modern visual storytelling.

Introduction

Storyboarding is often referred to as the visual scripting of narrative media. Originating in the early 20th century with studios like Walt Disney, storyboarding has grown from a simple sequence of sketches into a sophisticated planning method used in various media industries. Storyboards serve as a communication tool between directors, cinematographers, animators, production designers, and editors. With the rise of digital tools, storyboarding has evolved into a hybrid discipline involving art, design, narrative theory, and technology. This research investigates the art and methodology of storyboarding, highlighting its foundational role in the creative process.

Date of submission : 02-01-2026 Date of acceptance : 03-01-2026

Date of Publication: 30-01-2026

Corresponding author's Name : Mr.A.Kalimuthu. MFA (PhD)

Email : Kmathu.smc@vistas.ac.in

Discussion

Historical Evolution of Storyboarding: The practice of storyboarding began in the 1930s with Disney Studios, most notably used for planning Steamboat Willie and Snow White and the Seven Dwarfs. Early storyboards were large panels pinned on walls, reviewed and edited collaboratively. Over time, this practice became a standardized part of production pipelines in both animation and live-action filmmaking.

Artistic and Narrative Techniques: Storyboarding combines illustration, graphic design, and cinematic language. It uses shot types (close-up, medium shot, wide shot), camera movements (pan, tilt, zoom), and transitions (cuts, dissolves, wipes) to pre-visualize how a story unfolds. Artists must understand pacing, framing, spatial relationships, and emotional beats. A well-crafted storyboard balances clarity with creativity, serving both technical and aesthetic purposes.

Digital Transformation: With software like Storyboard Pro, Photoshop, and Blender, artists can create storyboards that incorporate 3D modeling, animatics, and real-time feedback. Digital tools allow for collaborative cloud-based workspaces, version tracking, and integration with post-production tools. This has increased efficiency while also expanding the creative possibilities for pre-visualization.

Mr.A.Kalimuthu. MFA (PhD), Assistant professor , Vels Institute of Science, Technology & Advanced Studies (VISTAS), Chennai-117.

Interdisciplinary Applications: Beyond film and animation, storyboarding is used in UX design, instructional design, game development, and advertising. In education, storyboarding fosters visual literacy, critical thinking, and narrative skills. In business, it aids in pitch presentations and product design.

Challenges and Future Directions: One challenge is maintaining the balance between artistic vision and production constraints. Another is adapting to rapid technological changes while retaining the core communicative power of hand-drawn or sketched visuals. The future may see greater integration of AI, VR, and interactive storyboarding platforms.

Visual Storytelling in Ancient and Prehistoric Periods

Visual storytelling is one of humanity's earliest and most universal forms of communication, emerging long before the invention of writing. In prehistoric times, humans used cave paintings, petroglyphs (rock carvings), and symbolic artifacts to convey stories, preserve knowledge, and express cultural beliefs. Iconic sites such as the Lascaux caves in France and Altamira in Spain showcase vivid depictions of animals, hunting scenes, and abstract symbols created with natural pigments. These visual narratives served practical purposes—documenting important survival information about animal behavior and seasonal patterns—as well as spiritual or ritualistic functions connected to early human belief systems.

Such prehistoric artworks acted as communal memory tools, enabling knowledge transmission across generations in societies without written language. They strengthened social bonds by sharing collective experiences and myths. For example, hunting scenes might not only record a

successful hunt but also serve as a ceremonial appeal for future abundance.

As civilizations developed, visual storytelling became more sophisticated and formalized. In ancient Egypt, murals and hieroglyphics combined imagery and text to narrate religious myths, royal achievements, and funerary journeys. The walls of tombs often depicted the deceased's path through the afterlife, illustrating moral lessons and divine encounters. Similarly, Mesopotamian cylinder seals featured intricate pictorial narratives, telling stories of gods, kings, and heroic exploits. In the Indus Valley, seal impressions combined symbols and images to communicate trade, status, or spiritual ideas.

In sum, visual storytelling in ancient and prehistoric periods was a vital tool for cultural transmission and identity formation. It bridged the gap between lived experience and memory, shaping the foundation for all subsequent narrative arts.

Conclusion

The art of storyboarding remains an indispensable element in the visual storytelling process, serving as the foundational bridge between a narrative's conceptualization and its realization on screen. Through its evolution from simple hand-drawn sketches in early animation studios to sophisticated digital tools today, storyboarding has consistently provided creators with a powerful medium to visualize, plan, and communicate complex sequences of action, emotion, and spatial relationships. It enhances collaboration across creative teams by offering a shared visual language that clarifies intentions, reduces production risks, and streamlines workflow.

Moreover, storyboarding is not limited to filmmaking but extends to various fields such as animation, video games, advertising, and UX design, demonstrating its versatility and interdisciplinary value. The blend of artistic skill, narrative understanding, and technological innovation inherent in storyboarding exemplifies its role as both an art and a science. As technology advances, integrating AI, virtual reality, and real-time collaboration, the future of

storyboarding promises even greater immersion and interactivity.

Ultimately, storyboarding's enduring significance lies in its ability to translate abstract ideas into visual sequences that resonate emotionally and intellectually with audiences. It remains a vital storytelling tool that nurtures creativity, supports efficient production, and shapes the way stories are told in a rapidly evolving media landscape.

Literature Review

1. Hart, John. *The Art of the Storyboard: A Filmmaker's Introduction* (Second Edition). Focal Press, 2020. This book provides a comprehensive look at traditional and digital storyboarding techniques.
2. Bateman, Connor, and Jason Mittell. *Complex TV and Visual Planning*. NYU Press, 2021. This book discusses how contemporary TV uses pre-visualization strategies, including advanced storyboarding.
3. Schüle, Andreas. "From Script to Screen: Pre-Visualization Techniques in the Digital Age." *Journal of Visual Culture*, vol. 20, no. 2, 2021, pp. 188–204.
4. Jirout, Jamie. "The Cognitive Benefits of Visual Sequencing and Storyboarding in Media Education." *Media Psychology Review*, 2022.
5. Online source: "The Future of Storyboarding in the Digital Age." Adobe Creative Blog, 2023. <https://blog.adobe.com/en/publish/2023/05/10/storyboarding-future-of-visual-planning>

References

1. Hart, John. *The Art of the Storyboard: A Filmmaker's Introduction*. 2nd ed., Focal Press, 2020.
2. Bateman, Connor, and Jason Mittell. *Complex TV and Visual Planning*. NYU Press, 2021.
3. Schüle, Andreas. "From Script to Screen: Pre-Visualization Techniques in the Digital Age." *Journal of Visual Culture*, vol. 20, no. 2, 2021, pp. 188–204.
4. Jirout, Jamie. "The Cognitive Benefits of Visual Sequencing and Storyboarding in Media Education." *Media Psychology Review*, 2022.
5. "The Future of Storyboarding in the Digital Age." Adobe Creative Blog, 2023.
6. <https://blog.adobe.com/en/publish/2023/05/10/storyboarding-future-of-visual-planning>

நாககுமாரான் காவியத்தில் பஞ்சமி கதைகள்

(இர.சண்முகலட்சுமி, முனைவர். ககமலா)

முன்னுரை

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கு உறுதிப் பொருள்களுள் ஒன்றோ, சிலவோ குறைந்து பெருங்காப்பிய இலக்கணத்திற்கு மாறுபட்டு வருவது சிறுகாப்பியமாகும். ஐஞ்சிறுகாப்பியங்களில் ஒன்றான நாக குமார காவியம் என்னும் காப்பியத் தலைவன் நாககுமாரான் காவியத்தில் பஞ்சமி கதைகள் பற்றி வெளிப்படுத்துவது இக்கட்டுரை.

உதயணன் தெய்வ யாழை பெறுதல்

அந்நிலையில் பிரம்ம சுந்தர முனிவருக்கு தேவேந்திரனால் பரிசாக வழங்கப்பட்ட தெய்வத்தன்மை பொருந்திய கோடவதி என்னும் யாழை அம்முனிவர் உதயணனுக்கு பரிசாக வழங்கினார் யானை முதலான விலங்குகளை மயக்கும் தன்மை கொண்ட பெருமை வாய்ந்தது அந்த யாழ் ஒரு நாள் காட்டில் உதயணன் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய யானை ஒன்றைக் கண்டான் அவன் கோடாவதியான யாழை வாசிக்க யானை அந்த இசையில் மயங்கி அவன் முன் முழங்காலிட்டு வணங்கியது அவன் யானை மீது அமர்ந்து தவப்பள்ளியை அடைந்தான்

தெய்வயானை மறைந்து போதல்:-

"மன்னிய தெய்வயானை மாயமாய் மறைந்து போகல் மன்னனும் மனம் தளர்ந்து மணி இழந்த அரவு போலத் துன்னிய சோக மேவித் துயர் எழுதித் தேடுக என்றான் பன்னரும் சேனை சென்று பாரெங்கும் தேடிட்டு அன்றே"-

உஞ்சைக்காண்டம், (ப.எண்-36)

சேதி வத்துவ என்னும் இரு நாடுகளையும் சிறப்பாக ஆட்சி நடத்தி வந்த உதயணன் ஒரு நாள் தன் மனம் மகிழும் படியாக

Date of submission : 28-01-2026 Date of acceptance : 28-01-2026
Date of Publication: 30-01-2026
Corresponding author's Name :Dr.K.Kamala
Email : kamaladr.sl@velsuniv.ac.in

நாடகங்களை கண்டு மெய் மறந்ததால் யானையின் நிபந்தனையை மறந்து யானைக்கு முன்பே உணவு உட்கொண்ட அதனால் தேவையான மறைந்து போயிற்று உடனே அந்த யானை தேடிக் கொண்டு வருமாறு படைவீரர்களுக்கு கட்டளையிட்டான்.

பிரச்சோதனன் சூட்சுமம்:-

"ஊனமுற்றோர் மேல் யூகிபோர்போனதும்

ஆனைபோக அரசன் இரக்கமும்

கான யானை காட்டிப் பிடிப்பதும்

மானவேலவர் மந்திரித்து ஒன்றின்"-

உஞ்சைக்காண்டம் (ப.எண்-38, 39)

இந்த நிலையில் அவந்தி நாட்டு வேந்தன் பிரச்சோதனன் என்பான் தனக்குத் திறை செலுத்தவில்லை என்ற காரணத்தால் உதயணனை சிறைபிடிக்க எண்ணினான் துன் அமைச்சர்களுடன் கலந்து ஆலோசித்து பின்னர் அரக்கு மரம் துணி தோல் மற்றும் பிற பொருட்களால் ஆன பொய்(மாய) யானை ஒன்றை உருவாக்கினான் அந்த யானைக்குள் போர் வீரர்களையும் ஓர் கருவிகளையும் மறைத்து வைத்திருந்தான் மாயை யானையை அறிந்த உதயணன் கோடாவதி என்ற யானை இசைக்கத் தொடங்கினான் அப்போது அந்த யானை அழிந்து போர் வீரர்கள் வெளிப்பட்டனர்.

இர.சண்முகலட்சுமி, முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,

முனைவர் க.கமலா, (நெறியாளர்) பேராசிரியர்,

தமிழ்த்துறை, மொழிகள் புலம், வேல்ஸ் அறிவியல் தொழில் நுட்ப உயர் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், பல்லாவரம், சென்னை 117.

போருக்கு தயார் நிலையில் இருந்த உதயணன்:-

**"சிலந்தி நூலில் சிறத்தர் நற்சிங்கம் போல
அலங்கல் வேலினான் பண்புடை யூகிக்கே
நலங்கொள்கையில் நின்று கொடுத்தனர்"-**

உஞ்சைக்காண்டம்(ப. எண் 45,46)

சிலந்தி நூலால் கட்டுண்டு நிற்கும் ஒரு சிங்கத்தைப் போன்றவன் ஆனான் மிகுந்த கோபம் கொண்ட உதயணன் பகைவர்களின் நான் படைகளையும் அழித்தான் . இருப்பினும் இறுதியில்--- அவனுடைய கூறுவாள் ஒடிந்து போன நிலையில் அவன் படைக்கருவி ஏதேனும் இல்லாமல் நின்ற போது பகைவர்கள் அவனைச் சுற்றி வளைத்து அவன் கைகளை வெள்ளை துணியால் புறத்தே கட்டினர். கட்டுண்ட உதயணன் யூகிக்கு மட்டும் புரியும் படியான குறிப்பு மொழிகளால்" ஓர் ஓலையை" சேர்க்கும்படி கூறினான்- இந்நிலையின் சாலங்காயனும் அவனுடைய வீரர்களும் உதயணனை ஒரு தோலில் ஏற்று அவந்தி நாட்டின் தலைநகரான வஞ்சை நகருக்கு கொண்டு வந்தனர்

உதயணனை சிறையில் இருந்து மீட்டல்:-

**"மன்னன் வந்து இறங்கி யூகி மரித்தனென் வார்த்தையை
பன்னி எங்க சைம்முறைபரப்பி வையகம் தன்னில்
உன்னி யூகி காண் விலகிச் ஒன்னெரிப்படுத்தனர்"**

உஞ்சைக்காண்டம்-(ப.எண்-47)

உதயணன் சிறைப்பட்டான் என்பதை ஓலை மூலம் உணர்ந்த யூகி பெரிதும் வருந்தினான் சூழ்ச்சியை சூழ்ச்சியால் தான் வெல்ல வேண்டும் என்று அவன் துணிந்தான் தகுந்த ஏற்பாடுகளை திட்டமிட்டு செய்த பின்னர் மன்னன் உதயணன் சிறைப்பட்டதால் மனம் உடைந்த யூகி இறந்துவிட்டான் என்று ஒரு பொய் செய்தியை நாடெங்கும் பரவச் செய்தான் பின்னர் தன்னை பிறர் அடையாளம் காண இயலாதவாறு மறைந்து மாறுவேடம் போட்டான் அந்நிலையில் பகை அரசர்கள் வத்துவ நாட்டைக் கைப்பற்றினர். என்பதையும் அவன் அறிந்து கொண்டான். பின்பு சிறையில் இருக்கும் உதயணனை காண

அவந்தி நாட்டின் தலைநகரான வஞ்சை நகருக்குச் சென்றான் மாறுவேடத்துடன் சென்ற யூகி சிறைக் கோட்டத்தின் அருகே சென்று இளமையில் தானும் உதயணனும் பயின்ற இனிய இசையை குழல் வழி எழுப்பினான். அது கேட்ட உதயணன் யூகியின் வரவை அறிந்து மகிழ்ந்தான். பின்னர் யூகி தந்திரமாக அரண்மனைக்குள் புகுந்து நளகிரி என்ற யானைக்கு மதம் பிடிக்குமாறு செய்ய அக்களிறு கட்டுத்தறியை அறுத்துக் கொண்டு இடியென முழங்கி பெருஞ்சினம் கொண்டு வீதியில் ஓடி வெறியாட்டம் போட்டது கலங்கித் தவித்த நகர மக்கள் அரசனிடம் முறையிட்டனர். உதயணன் ஒருவனால் மட்டுமே அந்த மத யானையை அடக்க முடியும் என்று அமைச்சர் கூறினார்

மதம் பிடித்த யானையை உதயணன் அடக்குதல்:-

**" பருத்துப்பின் தொடர யானை பறவைகள் மற்றும் சூழப்
பெருந்திரு நடுவுள் தோன்றப்பீடுடைக் குமரன் தானும்
திரு வலித்தடக்கை வீணை சீருடன்பாடவோம்
மருவிற்று களிலும் கேட்டு வந்தடி பணிந்ததம்மா"-
உஞ்சைக்காண்டம்(ப.எண்-59)**

கோடாவதி என்ற யாழை இசைத்தான் யானை அவனுக்கு அடிபணிந்து அடங்கி நின்றது. அவன் அந்த யானை மேல் ஏறி நகர்வலம் வர அதைக் கண்டு அரசன் பிரச்சோதனன் பெரிதும் மகிழ்ந்தான் பின்னர் மன்னன் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க அரசனுடைய மைந்தர்களுக்கு படைக்கலப் பயிற்சியை பயிற்றுவித்தான்.

வீரத்தில் உயர்ந்த உதயணன்:-

**" வந்தவர் அம்பு மாறி வள்ளல் மேல் துவத்தானும்
தந்தனுமேவிச் சாராத் தரத்தினால் விலக்கிட பின்னும்
வெந்திறல் வேடர் வில் நாண் வெந்நுனைப்பகழி வீழ
நந்திய சிதைவு வளைத்து நன் பிறை அம்பின்**

எய்தவன்"

-உஞ்சைக்காண்டம்-(ப.எண்-67)

உதயணனை வேடர்கள் சூழ்ந்து கொண்டு அம்பு மாறி

மகத காண்டம்-(ப.எண்-90)

பொழிந்தனர்; வீரத்தில் உயர்ந்த உதயணன் அவர்களின்பெரும்படை சூழத் தருசகன் உதயணனுக்கு அன்புடன் விடை வில்களும் அம்புகளும் நிலத்தில் விழும் படி செய்தான்கொடுத்து அனுப்பி வைத்தான் உதயணன் அந்நாட்டு எல்லையை தோல்வியால் வேடர்கள் சிணந்து போயினர்.

வீரத்தால் பது மகாபதியை மணத்தல்

அடைந்தபோது படை வீரர்கள் சூழ வகை தந்து அவனை வணங்கினர். அவர்கள் அனைவரும் கௌசாம்பி நகரத்தின்

தரு சகனின் பகை அரசர்களை உதயணன் போரிட்டுபுறத்தே படைவீடு அமைத்து தங்கினர் பகைவரைக் வென்றான் அதனால் மகிழ்ந்த தருசகன் தன் தங்கைகூற்றுவனுக்கு இரையாக்கி உதயணன் வெற்றிச் சிறப்போடு பதுமகாபதியை வேள்வி முறையில் உதயணக்குத் திருமணம்பெருமை வாய்ந்த கௌசாம்பி நகருக்குள் நுழைந்தான் நகர செய்து கொடுத்தான் அவன் தன் தங்கைக்கு நிரம்பச் சீதனமக்கள் பெரு மகிழ்ச்சியோடு வாழ்த்துப் பாடி அவனை வழங்கி நாற்படைகளையும் பரிசாக வழங்கினான்.

வரவேற்றனர்.

வெற்றி வாகை சூடிய உதயணன்:-

முடிவுரை:-

"மாற்ற வன்படை முறிந்தென மன்ன வன்படை
தோற்ற மன்னன் வந்தீர்த்தனன் தூய காளை தன்
வாளினால்
மாற்றலன் தனைக் கூற்றுண வண்மையில்
விருந்தார்கென
ஏற்ற வகையில் இட்டனன் இலங்கு வத்தவ ராசனே".

இவ்வாறு உதயணன் வீரத்தில் சிறந்து பல வெற்றிகள் குவித்து தமிழ் மண்ணிற்கு பெருமை சேர்த்து பின்னரும் மரபினர்களும் திரும்பி பார்க்கும் வண்ணம் சிறந்து வாழ்ந்தனர் என்பதை இக்கட்டுரையின் மூலம் உணர முடிகிறது இவையே உதயணகுமார காவியத்தில் உதயணனுடைய வீரத்தை பற்றி இக்கட்டுரையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

துணை நூற் பட்டியல்

உதயண குமார காவியம்- அப்பாண்டை ராஜன்

நேமி பாஸ்கர தாஸ்

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு- டாக்டர் பூவண்ணன்

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.